

NỖI NHỚ NIỀM THƯƠNG

Tuyển Tập Thơ Nhạc

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

CƠ SỞ VĂN HỌC CỔ THƠM

Hình bìa: Sonny Senser

Trình bày: Dzung Senser

Đưa lên Website Cổ Thơ: Phan Anh Dũng

Copyright © 2018 Nguyễn Thị Ngọc Dung - Dzung Senser

All rights reserved

MỤC LỤC

Trang

- 3 - MỤC LỤC
- 7 - LỜI NGỎ
- 9 - PHÚT THIÊNG LIÊNG
- 10 - HY VỌNG THẾ KỶ
- 11 - QUÊ TÔI
- 12 - VẪN YÊU LẮM
- 13- HOA ĐÀO NGÀY ẤY
- 13- HOA ANH ĐÀO – Photo: Phạm Văn Tuấn
- 14 - CHÓN CŨ NGƯỜI XƯA
- 14 - THÁP RỪA, HÀ NỘI – Photo: NGUYỄN HUY LINH
- 15 - THƯƠNG MẾN MÃI
- 16 - NIỀM YÊU
- 17 - HOA PHƯỢNG – Photo: MINH GIANG
- 18 - Nhạc Phổ Thơ YÊU MÙA PHƯỢNG ĐỎ:
VỮ ĐỨC NGHIÊM
- 19 - YÊU MÙA PHƯỢNG ĐỎ
- 20 - HOANG ĐÁO
- 21 - SUNSET IN JAMAICA - Photo: TONY SENSER
- 22 - BƯỚC CHÂN HAI NGÀN
- 24 - THƯ HỌA VỮ HỐI
- 25 - VẼ VÀNG
- 26 - GIÓ BỒNG MÂY TRÔI
- 27 - TƯỢNG NHỚ NỮ SĨ KIM Y PHẠM LỆ OANH
- 27 - Tranh Lụa Họa Sĩ TRƯƠNG CAM KHẢI
- 28 - HỒN TRANH
- 29 - EM VỮ TRỤ
- 30 - KIẾP SAU
- 31 - HOA HỒNG – Photo: PHẠM VĂN TUẤN
- 32 - Thư Họa VỮ HỐI
- 33- TA CÓ
- 34 - BỨC TRANH ĐỒNG QUÊ
- 36 - BỨC TRANH ĐỒNG QUÊ – Nhạc: HUY LÃM
- 38 - TẾT ĐÈN

- 39 - ĐÁM CƯỚI NGÀY XUÂN
 39 - HOA HỒNG – Photo: NGUYỄN QUỐC KHÀI
 40 - ĐÓN TẾT
 41 - ƯỚC MƠ TÂN THẾ KỶ
 42 - YELLOW POPPIES - Photo: MINH CHÂU
 43 - MƯA CẦU VỒNG
 44 - NGƯỜI VIẾT SỬ
 47 - DUYÊN THƠ, Thư Họa VŨ HỒI
 48 - I WANDERED LONELY AS A CLOUD:
 WILLIAM WORDSWORTH
 49 - LANG THANG NHƯ ẮNG MÂY TRÔI
 50 - LE VASE BRISÉ: SULLY PRUDHOMME
 51 - BÌNH HOA VĨ
 52 - SUNFLOWERS - Painting: VAN GOGH
 53 - NƠI ẤY BÂY GIỜ
 55 - NGƯỜI TÌNH
 57 - TÌNH NHIỆT ĐỚI
 57 - ĐONG ĐUÑA – Photo: NGUYỄN QUỐC KHÀI
 58 - CHƠI VOI
 59 - SANDBRIDGE SUNRISE - Photo: THUY SENSER
 60 - CÓ NHỮNG LÚC
 61 - HỮNG HỒ - Thư Họa VŨ HỒI
 62 - NGÀY ẤY TRUNG VƯƠNG
 64 - Nhạc ANH CHO EM: HUY LÃM
 66 - ANH CHO EM
 67 - TRONG VẮT TÌNH THƠ
 68 - BƯỚC CHÂN TRUNG VƯƠNG
 69 - THẨM NHƯ SƠN
 70 - ĐÔI GIÀ
 71 - ĐỜI HOA
 72 - CHO NGƯỜI
 73 - VẪN VỢ LỤC BÁT
 74 - SÀI GÒN NẮNG NHỚ MƯA THƯƠNG
 76 - Nhạc SÀI GÒN NẮNG NHỚ MƯA THƯƠNG: NHẬT BẰNG
 78 - GỐI MƠ KỶ NIỆM
 79 - CHÓN CỬ NGƯỜI XƯA
 79 - XE THỔ MỘ (1982) - Photo NGUYỄN SƠN
 80 - BƯỚC LẠ QUÊ HƯƠNG
 81 - ĐƯA ANH VÀO MỘNG

- 82 - CHIỀU MƯA MỘT MÌNH
 79 - Nhạc ĐƯỜNG EM MỘT MÌNH: VŨ ĐỨC NGHIÊM
 84 - GẶP LẠI BẠN XƯA
 85 - TẶNG NHAU - Thơ Họa VŨ HỐI
 86 - SEA JOY: JACQUELINE BOUVIER
 86 - BIỂN VUI
 88 - TÌNH TRUNG VƯƠNG
 90 - BỜ BÊN MỘNG
 91 - CHIỀU XUỐNG BIỂN ĐÔNG – Photo:
 NGUYỄN HUY LINH
 92 - NÍU ĐỀ THƠ
 93 - RED POPPIES FIELD – Photo: NGUYỄN SƠN
 94 - TÌNH HÀ NỘI
 96 - Nhạc NHỚ NGÀY RA ĐI: NGUYỄN TƯỜNG VÂN
 98 - NHỚ NGÀY RA ĐI
 99 - DA HOANG
 100 - MỠI ĐỘ XUÂN VÈ
 101 - TRI KỶ
 101 - TẠ ƠN
 102 - NGƯỜI TÌNH ĐIỆN TOÁN
 102 - ĐỂ LẠI MAI SAU
 103 - SINH NHẬT THÁNG BẢY
 104- Cảm Đề NON NƯỚC ĐÁ VÀNG - Thơ TÂM MINH NTG
 105- TÌNH NGHĨA ĐÁ VÀNG
 106- LOVE EVERLASTING – Thơ: TÂM MINH NTG
 107- YÊU EM
 108- Nhạc YÊU EM: HUY LÂM
 110- ƯỚC MONG
 112- VỊNH BỨC DƯ ĐỒ RÁCH - Thơ: TẢN ĐÀ NKH
 112- CẢNH QUÊ HƯƠNG
 114- BACKYARD WONDERLAND - KELLY SENSER
 115- KHU VƯỜN THẦN TIÊN
 116- CÙNG CHUNG MỐI SẦU
 116- SẮT SƠN
 117- THÁP THOÁNG ANH VÈ
 117- ROSE – Photo: NGUYỄN QUỐC KHẢI
 118- Nhạc THÁP THOÁNG ANH VÈ: TẠ BÌNH
 120- VƯỜN CỎ THƠM
 121- HẠ SAY

- 121- BUỒM HOA – Photo: TRƯƠNG ANH THỤY
122- NÓI TIẾNG TỐ
122- Tranh HS TRƯƠNG CAM KHẢI
123- CHÂN TÌNH
124- PARIS THU VẮNG ANH
125 VÀN THỜ LƯU LUYẾN
126- ĐỐT NẾN HƯƠNG TRÀM
126- MỪNG THƯỢNG THỌ THI BÁ HÀ THƯỢNG NHÂN
127- ĐẠI HỘI VĂN CHƯƠNG PHỤ NỮ
128- MÙA THU XƯA
129- RỪNG THU – Tranh: LÊ VĂN LAI
130- MÙA THU XƯA – Nhạc: HOÀNG CUNG FA
132- THIÊN THU
133- NẮNG THU – Photo: NGUYỄN SƠN
134- VÀN CHỜ ĐỢI ANH
135- Ý THU
135- HOA CÚC – Photo: SONG HẢ
136- NHẬT NHÒA TÌNH XƯA – Nhạc: ĐÈO VĂN SÁCH
137- TRẮNG NGÀN TUYẾT RƠI
138- MỪNG THƯ HỌA GIA VŨ HỒI 80
138- Tranh của Họa Sĩ VŨ HỒI
139- VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾC
139- HOA TÍM – Photo: MINH CHÂU
140- TÊN EM KHÔNG CHẾT
141- THƠ THẦN
142- NỢ CHỮ NGHĨA
143- NỢ VĂN CHƯƠNG
144- SÁCH BÁO CHỢ TẾT
145- THƯ HỌA VŨ HỒI
146- NỖI NHỚ NIỀM THƯƠNG
147- TIỂU SỬ TÁC GIẢ

LỜI NGỎ

Từ bao giờ, văn, thơ, nghệ thuật vẫn là bộ môn ít được chú ý so với các bộ môn khác. Thời nào các tác giả cũng than vãn văn thơ hạ giới rẻ như bèo. Nhà thơ có tài và may mắn thì có danh, ít ai có vật chất mà có cũng chẳng bao nhiêu. Thời buổi bây giờ sự in ấn và бру phí lại rất đắt. Xuất bản sách chỉ để tặng và nhờ thân hữu ủng hộ. Báo chí cũng giảm độc giả. Nhiều báo đã phải ngưng bản.

Thế kỷ 21 là thế kỷ của *computer, email, internet, website, ipad, iphone, facebook, ebook* của thế giới. Các cây viết ngày nay đều gõ chữ, sáng tác trên *keyboard*. Độc giả vào *computer* sẽ tìm ra hầu hết các tài liệu muốn biết. Một quyển từ điển dày ba, bốn ngàn trang hay hơn cũng được đưa lên internet, người ta không tốn tiền vào tra cứu. Nguyễn Thị Ngọc Dung (NTND) đã có sáu tác phẩm in ấn, phát hành, đã được ủng hộ nhiều, nên không muốn làm phiền độc giả và thân hữu ủng hộ tài chánh nữa, nhất là sách thơ.

Ngọc Dung đã có ý định làm một *website* riêng để lưu giữ các sáng tác của riêng mình. Nhưng chợt nghĩ ra Cơ Sở Văn Học Cỏ Thơm mà Ngọc Dung đã từng là hội viên đóng góp văn thơ từ hơn 22 năm qua, đã từng là chủ nhiệm từ số báo 25 đến số báo 80. *Website* Cỏ Thơm là nơi lưu trữ các số báo và các sáng tác họa nhạc của các tác giả gửi tới. Ngọc Dung đã hỏi Tân chủ nhiệm Phan Anh Dũng và được sự đồng ý đưa các tác phẩm mới, cũ của NTND lên Website Cỏ Thơm.

Thực ra trước đây, thấy các tranh họa, hình ảnh rất đẹp, các bản nhạc rất hay của các tác giả gửi đăng trong tạp chí không có màu sắc, không có âm thanh, cựu chủ nhiệm Cỏ Thơm NTND rất áy náy, băn khoăn. Khi Thủy Senser, con trai của Ngọc Dung, muốn làm *website* cho bà mẹ, Ngọc Dung nghĩ ngay tới báo Cỏ Thơm, nên đã nhờ Thủy Senser

thuê và mở *website* cho báo và đề nghị Phan Anh Dũng, Nhạc trưởng Cỗ Thơm kiêm chức chủ biên *Website Cỗ Thơm* luôn. Bởi vì trong gia đình Cỗ Thơm, không ai thành thạo *computer* hơn Phan Anh Dũng.

Những bài thơ trong tuyển tập thơ nhạc *Nỗi Nhớ Niềm Thương* này đã được Ngọc Dung viết lai rai từ sau tập thơ đầu tay *Điểm Trang Làm Dáng Cuộc Đời* xuất bản năm 1999. Gom góp lại những bài thơ chưa được xuất bản và trình bày như một tập thơ có màu sắc chỉ là một cách Ngọc Dung tiêu khiển thời giờ sau khi đã về hưu tất cả các sinh hoạt nhưng muốn giữ đầu óc không suy thoái nhanh chóng trong tuổi hoàng hôn. Sau tập thơ nhạc *Nỗi Nhớ Niềm Thương*, Ngọc Dung sẽ tiếp tục thú vui này với một tập thơ xướng họa, một tập đoán văn mà vì bao năm mài miệt làm sách báo cho người, lo cho gia đình, đã không nghĩ tới chuyên làm sách cho mình.

Nhân dịp này xin chân thành cảm tạ quý Họa sĩ Vũ Hồi, Nguyễn Sơn, Lê Văn Lai, quý Nhiếp ảnh gia Nguyễn Sơn, Nguyễn Quốc Khải, Nguyễn Huy Linh, Phạm Văn Tuấn, Trương Anh Thụy, Minh Châu, Minh Giang và con cháu đã cho phép dùng hình ảnh và tranh họa trong tuyển tập thơ nhạc *Nỗi Nhớ Niềm Thương* đây. Những tác phẩm của quý họa sĩ và nhiếp ảnh gia đã làm tăng phần linh động của tập thơ. Trân trọng cảm tạ quý vị.

Sau hết, xin chân thành cảm tạ Tân Chủ Nhiệm Cỗ Thơm, Phan Anh Dũng đã đưa các tác phẩm của Nguyễn Thị Ngọc Dung lên Cỗ Thơm *Website* và cảm tạ quý vị độc giả đã nhận lãm tập thơ bé nhỏ này.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

01/01/2019

PHÚT THIÊNG LIÊNG

Khắp hoàn cầu bùng lên muôn tiếng nổ
Của pháo bông tung màu sắc huy hoàng
Tiếng hò reo chuông trống dậy không gian
Để chào đón năm đầu kỷ nguyên mới.

Phút thiêng liêng xuân 2000 vừa tới
Cầu Phật Bà, cầu Đức Chúa cao thiên
Cho chúng sinh nhân loại được bình yên
Không lụt lội, không chiến tranh, động đất.

Không Hitler và không “holocaust”
Không Stalin và trùm đỏ Lenin
Không cả Mao, Chu lẫn Hồ Chí Minh
Thế giới không nước nào còn Cộng Sản.

Xin Chúa răn bọn gian hùng, bội phản
Xin Phật ngăn kẻ độc ác, bất nhân
Người ở hiền được vui hưởng hồng ân
Mà Thượng Đế không bao giờ từ chối.

Cờ Việt Nam tung bay màu vàng chói
Đón tiếp đoàn con viễn xứ hồi hương
Sông núi lừng vang tiếng hát quật cường
Mơ ước ấy cầu xin thành sự thật.

01/2000

HY VỌNG THẾ KỶ

Cả rừng người bên giòng sông lấp lánh
Ngọn Tháp cao đèn thấp sáng Thủ Đô
Tay vỗ theo tiếng nhạc trống vang to
Tim hồi hộp chờ năm hai ngàn đến.

Trái cầu sáng xuống dần theo tiếng đêm
Hai triệu người nồng nhiệt hét “một... không!”
Bùng nổ lên trời muôn sắc pháo bông
Và mưa xuống giấy hồng mừng Năm Mới.

Nhân loại đã tung bùng vui mở hội
Thoáng quên đi lụt lội ngập chân trời
Chẳng sợ gì tằm tối dọa nơi nơi
Kẻ phá hoại sẽ ngừng tay khủng bố.

Môi tìm môi truyền cho nhau hơi thở
Của tình yêu gắn bó rất an hòa
Để ăn mừng sống sót thế kỷ qua
Và cảm tạ ơn trên ban rộng rãi.

Ta bên nhau chung đường đi mãi mãi
Những mùa xuân đầy hy vọng tình người
Những vần thơ vẫn nở cuối cuộc đời
Làm tươi thắm Thế Kỷ Hai Mươi Một.

01/2000

QUÊ TÔI

Quê tôi thưở má thơm hồng
Long Biên, Yên Phụ, Núi Nùng mến thương
Ngày ngày cô bé Trưng Vương
Áo lam xe đạp đến trường tung tăng
Hàng Đào, Hàng Bạc, Hàng Ngang
Quanh Hồ Hoàn Kiếm dạo hàng đôi ba
Bên bờ phượng đỏ la đà
Lung linh năm tháng ngọc ngà nhỡn nhơ

Quê tôi thưở mới làm thơ
Sài Gòn, Phú Nhuận, Bàn Cờ rộn vui
Có người yêu nét cười tươi
Nghiêng nghiêng hứng cánh hoa rơi bên đường
Làm thơ ấp ủ vãn vương
Bóng người thấp thoáng biên cương đi về
Tình yêu đắm đuối con mê
Đã tan theo nắng mùa hè xa xôi

Quê tôi còn lại ngậm ngùi
Sông thương núi nhớ những lời hẹn xưa
Đường xưa lối cũ đợi chờ
Người đi biệt xứ vẫn chưa ngày về
Biển dâu mưa gió nào nề
Đành quên năm tháng lê thê tuổi đời
Mùa thu lá rụng rơi rời
Quê tôi còn đó một trời nhớ thương.

VẤN YÊU LẮM

Vấn yêu lắm sớm mai hồng lai láng,
 Bình minh lên rạng rỡ chiều qua song,
 Chim hót ca chẳng sợ những cành cong,
 Nụ hôn ấm trên môi nồng đánh thức.

Vấn thương lắm nắng trưa nồng rạo rực,
 Cỏ cây xanh êm dịu mát vườn xinh,
 Hoa hồng leo quấn quít thoảng hương tình,
 Bướm lẳng tử ngại không ngưng cánh đậu.

Vấn thương lắm những cơn mưa nhân hậu,
 Tươi cuộc đời thêm tươi tốt đáng yêu,
 Rửa đường thơm dạo mát mỗi buổi chiều,
 Hồ liễu rủ hồn đi vào thanh tịnh.

Vấn yêu lắm núi non cao tuyệt đỉnh,
 Một túp lều một phiến đá ngấm mây,
 Trời mênh mông đôi hạc sát cánh bay,
 Mảnh trăng khuyết treo vắn thơ lơ lửng.

Vấn yêu lắm hải đảo xa âm hưởng,
 Gió mặn nồng quét sạch bụi trần gian,
 Sóng vỗ bờ ru dỗ giấc tao kang,
 Dưa hấu đỏ tình An Tiêm ngọt thắm.

Hương hạnh phúc ngọt ngào ươm tổ ấm,
 Vị ân tình say đắm ướp tim sâu.
 Vấn thơ lau khô lệ ráo từ lâu,
 Bao tri kỷ bốn phương ưu ái ngỏ.

HOA ĐÀO NGÀY ẤY

Trong nắng xuân về nghiêng ánh sông
Anh đào khoe sắc thắm tươi hồng
Bâng khuâng cô gái mơ màng ngắm
Rộn rã chàng trai ngơ ngẩn trông
Tranh họa lung linh ghi cảnh vật
Thơ ngâm xao xuyến vương tơ lòng
Áo ai phát phối vương hoa rụng
Nào thấy đâu người vẫn nhớ mong

Người vẫn nhớ thương giấc mộng lành
Mùa xuân dĩ vãng nắng vàng hanh
Đôi xanh cỏ mượt như màu áo
Trời biếc mây bông tựa tóc anh
Tay nắm trong tay mơ thắm thiết
Mắt nhìn trong mắt ước long lanh
Xa rồi ngày ấy hoa cùng bướm
Mốt thoáng phù vân trôi rất nhanh

03/2001

Hoa Anh Đào Tidal Basin, Washington D.C.
Photo: Phạm Văn Tuấn

CHÓN CŨ NGƯỜI XƯA

Quê hương trở lại mấy mươi năm
Ngơ ngác như chưa từng viếng thăm
Giọng nói thị thành vang lạ lắm
Lời than sông núi đượm hờn căm
Nhà xưa ai ở đèn hiu hắt
Lối cũ người đi ngõ tối tăm
Gặp gỡ cố nhân cho trọn vẹn
Cuộc đời hai ngả vẫn xa xăm

2004

Tháp Rùa, Hà Nội: Ảnh Nguyễn Huy Linh

THƯƠNG MẾN MÃI

Đừng mong nữa, cổng thành xưa đã đóng
Cầu bắc qua hào rạch kéo rút lên
Lâu đài cao kiên cố khóa im lìm
Nàng công chúa đã lui vào cung cấm.

Đừng trách móc nàng thờ ơ ẩn trốn
Không tham lam cuộn tơ rối vấn vương
Không lắng nghe lời say đắm yêu đương
Linh hồn đã gửi kho tàng tiền kiếp!

Đừng giận hờn nụ hoa hồng đã khép
Chẳng ngắm nhìn đàn ong bướm lượn qua
Nhụy hương kia còn vương chút mật hoa
Chẳng nên đậu cho vương chân sỏi đá!

Đừng liêu lĩnh! Cành xương rồng không lá
Đừng vội vàng gai góc sứt da tay
Đừng khóc nhiều tội lắm! Lệ úng cây
Thân ốc đảo quen đất khô hoang vắng.

Thuyền mơ trôi trên dòng thơ lãng đãng
Thoảng hương hoa qua mây gió lưa thưa
Thoảng chút buồn xa vắng những chiều mưa
Cho lưu luyến ru hồn thương mến mãi.

NIỀM YÊU

Niềm yêu hoa phượng chiều nào
Từ mùa hè ấy xôn xao bên hồ
Niềm yêu đất nước nên thơ
Giang sơn một giải bên bờ Đại Dương.
Niềm yêu lớp học sân trường
Sài Gòn hoa lệ thơm hương học trò.
Tình yêu người lính dưới cờ
Miền Nam nhân đạo Cộng Hòa ngày xưa.
Niềm thương người lính sa cơ
Rừng sâu, nước độc kiếp tù lầm than.
Niềm thương người vợ gian nan
Nuôi con thơ dại, lệ tràn mưa rơi.
Niềm thương dân Việt bên trời
Vọng về bao nỗi bụi ngùi lệ sa.
Thương người vượt biển trôi xa
Gặp phường giặc cướp, sa đà bước chân.
Niềm yêu đất lạ dung thân
Di cư tị nạn, đỡ đần cru mang
Yêu người quân tử đường hoàng
Giang tay ôm cả một đàn vợ con.
Niềm thương gìn giữ vương tròn
Trăm năm nước chảy đá mòn vẫn thương.

Hoa Phượng - Photo: Minh Giang

YÊU MÙA PHƯỢNG ĐỎ

Mùa hè về dễ thương
Phượng vĩ nở trên đường
Cỏ xanh thêu hoa đỏ
Bướm lượn theo đến trường.

Gió đưa cánh buông lơi
Gót sen nhẹ chơi vơi
Em hứng hoa trong nón
Chẳng dầm cánh phượng rơi.

Em yêu màu hoa thắm
Rực rỡ phô sắc tươi
Rung rinh đùa trong nắng
Trong sáng nét môi cười.

Chuông tan học đổ hồi
Ra về rộn rã vui
Đàng xa anh đón đợi
Triu mến hẹn đôi lời.

Em không còn buồn nữa
Những mùa hoa phượng rơi
Cửa tim em rộng mở
Đón yêu thương vào đời.

YÊU MÙA PHƯỢNG ĐỎ

Thơ : Nguyễn Thị NGỌC DUNG
Nhạc : Vũ Đức Nở

Nhịp vui . Không nhanh lắm

Mùa hè về dễ thương, Phượng vĩ nở bên đường, Cỏ xanh thêu hoa đỏ Bướm lượn theo đóa
trường. Gió đùa cành buông lơi, Gót sen nhẹ chơi với, Em hứng hoa trong
nón, Chàng đắm cánh phượng rơi. Em yêu màu hoa
thắm, Rực rỡ phô sắc tươi
Rung rinh đùa trong nắng Trong
sáng nét môi cười. Chuông tan học đổ hồi, Ra về rộn rã
vui, Đàng xa anh đón đợi, Triu mến hẹn đôi lời Em không còn buồn
nữa, Những mùa hoa phượng rơi, Cửa tim em rộng mở Đón yêu thương vào
đời, Đón yêu thương vào đời.

HOANG ĐẢO

Xa chôn thị thành lắm nhiều nhưng
 Ta tìm nơi vắng lặng tha phương
 Không vào huyên náo, ra chen chúc
 Hoang đảo sơ khai giữa đại dương.

Sáng dậy vườn mình với rặng đồng
 Sau vườn đỉnh núi loé mây hồng
 Trước hiên sương khói dâng mờ biển
 Lạc cảnh thiên thai giữa cõi không.

Nắng đỏ vàng hoe cánh rừng thưa
 Xa xôi mắt biếc mộng mơ trưa
 Mây trôi man mác về phương ấy
 Ai đợi ai chờ nơi bến xưa.

Nước âm, trời êm, cát trắng ngần
 San hô, vỏ ốc lẫn bên chân
 Tóc bay hương gió khơi nồng hạ
 Tình tứ thơ lòng phơi phới ngâm.

Chiều xuống mệnh mông tím cuối trời
 Ngân hà lấp lánh ánh sao rơi
 Thế gian nào thiết gì đâu nữa
 Mà ước ao thêm ở cuộc đời.

Sóng vỗ ru vào giấc mộng em
 Tình anh mưa bão nổi trong đêm
 Vòng tay ôm ấp thêm say đắm
 Ngày mới đảo hoang lắng dịu hiền.

Treasure Beach
 Jamaica 10/1999

Sunset In Jamaica - Photo: Tony Senser

BƯỚC CHÂN HAI NGÀN

Em lần bước ngón chân son chập chững
Khởi cuộc đời trong tổ ấm mẹ cha
Suốt bốn mùa cây cảnh nở trăm hoa
Hà Thành đó của ngày xưa vẫn vật.

Em vui bước, gót chân non còn vấp
Bên Hồ Gươm xanh mượt mái tóc anh
Trong biển người rầm rộ loa phóng thanh
Hô khẩu hiệu tung bừng “*Ngày Cứu Quốc*”.

Em run bước ngoài đồng hoang loạn lạc
Trên đê cao cây bới vết xe tăng
Trong núi rừng rung chuyển đạn xâm lăng
Anh cầm hận trên đường đi kháng chiến.

Anh em bước qua Sông Hồng chuyển biến
Đất phù sa bồi đắp mấy ngàn năm
Thăng Long Thành hiển hách dậy tiếng tăm
Đề trốn chạy cuộc đời thay hung bạo.

Em rộn rã những bước đời nhỏ dại
Của chim khuyên ríu rít chuyền cành tre
Của nữ sinh thả bước đếm lá me
Miền Nam ấm tuổi hoa niên rục rờ.

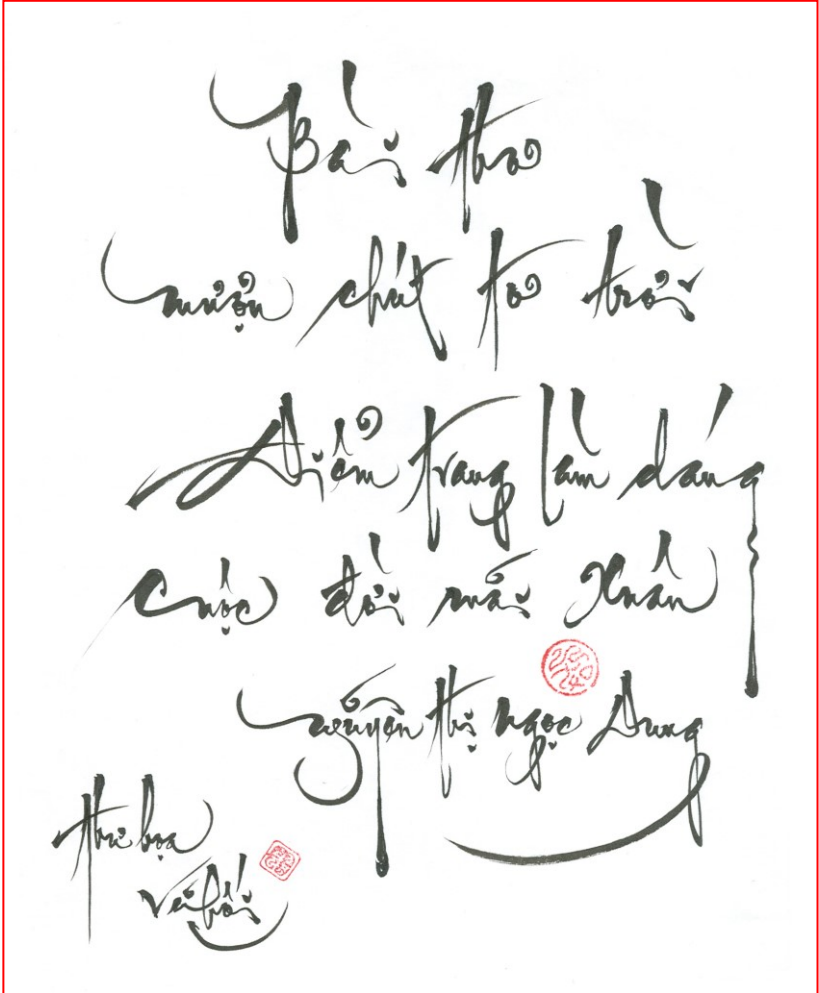
Rồi đất nước đi vào cơn binh lửa
Anh cầm quân sống thác với non sông
Hàng triệu dân đã bỏ xác ruộng đồng
Bỏ tài sản, tránh bạo quyền, di tản.

Em dần bước vượt trùng khơi biển cả
Tới bến bờ tìm dân chủ tự do
Vận trí khôn thực hiện những giấc mơ
Ngẩng cao mặt dân Việt Nam hải ngoại.

Hai Ngàn năm bước đi chung nhân loại
Sang Đệ Tam thiên niên kỷ văn minh
Chẳng mong chi cho cuộc sống riêng mình
Vẫn câu nguyện về quê hương đau khổ.

5/4/2000

VỀ VANG

Thương con nhỏ bé dại khờ
Long đong vào tuổi ngây thơ tội tình.
Sớm khuya hiu hắt một mình
Lầu sương u uất nghiêng mảnh cô đơn.
Vùi chôn đi nỗi giận hờn
Giông to, bão lớn đoạn trường vượt qua.
Cội nguồn bỏ lại quê nhà
Mẹ con dạt dứ bay ra xứ người.
Đất lành chim đậu yên nơi
Được người quân tử giữ lời thủy chung.
Tự do đất nước kiêu hùng
Học hành chăm chỉ quyết cùng tiến xa.
Đề người kính phục dân ta
Thông minh, kiến thức bao la có thừa.
Không quên công đức người xưa
Di dân lập quốc xây bờ đắp sông.
Hương về quê cũ Phương Đông
Nhớ ta giòng giống Lạc Hồng giới dang.
Mẹ đây hãnh diện về vang
Con yêu, cháu quý Việt Nam anh tài.

6/14/99

GIÓ BÔNG MÂY TRÔI

Ta chẳng còn là ta
Dưới trời cao bát ngát
Trước biển cả bao la
Gió nồng nàn ca hát
Sóng dạt dào ngân nga.

Ta chẳng còn là ta
Bén bờ mênh mông vắng
Đá trắng gói đầu mơ
Cát vàng ôm chân mộng
Nghe bèo bồng tiếng thơ.

Ta chẳng còn là ta
Bè mây trôi bay bổng
Không ngừng bến dọc ngang
Không theo thuyền phiêu bạt
Gặp mưa trời biển tan.

Ta chẳng còn là ta
Không tên và không tuổi
Hồn êm lắng chiều tà
Lu quên miền hạ giới
Cõi đời lui rất xa.

10/1999

**TƯỢNG NHỚ NỮ SĨ
KIM Y PHẠM LỆ OANH**

Từ bác Kim Y bỏ thế gian
Thi ca sâu muộn chốn Tao Đàn
Mưa xuân vẫn khóc nghiêng cành liễu
Nắng hạ còn thương ngả khóm lan
Lá rụng vườn xưa buồn vắng ngắt
Tuyết rơi mái cũ lạnh miên man
Hậu sinh tưởng nhớ thành tâm lạy
Phảng phất hương trầm Tiên Bối ban

22 Tháng Giêng Canh Thìn

02/26/2000

Tranh lụa: Cổ Họa sĩ Tá Chi Trương Cam Khải.

HỒN TRANH

Ngày ấy đời em thắm nắng vàng
 Đồng quê sóng lúa ngát thôn trang
 Hiền hòa đôi mắt huyền mơ mộng
 Áo trắng người tranh đẹp dịu dàng.

Lòng lộng âm dương quện nhịp nhàng
 Châu nhan song cửa tựa mơ màng
 Trinh nguyên ngự trị tranh siêu thực
 Nét họa *Màn Hồng* mướt ánh trắng.

Ròng rã quê hương ngập chiến chinh
 Đồi hoang cỏ dại lạnh đêm xanh
Khăn Sô Thiếu Phụ sâu bên mộ
 Tang tóc thắm buồn cả nét tranh.

Thành phố đổi tên, kiếp rã rời
 Mái đỏ tường xiêu cúi ngậm ngùi
 Đêm sâu cư xá đen câm nín
 Rạn nứt khung tranh xám mắt môi.

Tháp cổ thành xưa vắng mấy triều
 Phế hưng bao lớp đá phong rêu
 Chập chờn quá khứ tranh trừu tượng
 Thấp thoáng người về trong tịch liêu.

Linh cảnh thiền môn khép lặng trầm
 Điện cao chư Phật niệm âm thầm
 Luân hồi ẩn hiện mờ nhân ảnh
 Siêu thoát hồn tranh cõi tịnh tâm.

8/1/2000

EM VŨ TRỤ

Em là mây, anh bay theo tha thiết
Ôm em mềm nhẹ lướt cánh bằng trời
Áo lụa ngày xưa phất phới lưng đồi
Anh níu lại đề vắn thơ say đắm.

Em là mưa tưới vườn xuân tươi thắm
Tụ trên cây non lá giọt thơ tình
Chảy thành nguồn nước ngọt của chúng mình
Bờ đá trắng hôn chân em thơm ngát.

Em là nắng vòn thanh tân ngây ngất
Rủ anh ngồi bên gốc phượng trưa hè
Bước chân chim nhấp nhón dưới hàng me
Ngày thơ ấu ve sầu ca réo rắt.

Em là gió thu về đem hiu hắt
Hương hoa nào thoảng tơ tóc người yêu
Đôi tay nào ấm áp những buổi chiều
Chỉ em biết lòng anh còn ngơ ngẩn.

Em là trăng để cùng anh thơ thẩn
Một cõi riêng muôn kiếp vẫn đi về
Một nỗi niềm chứa chất những đam mê
Em vũ trụ ôm đời anh mãi mãi.

12/2000

KIỆP SAU

Kiếp sau chẳng muốn làm người,
Cá vàng xinh đẹp xin trời ban cho,
Rong rêu, vỏ ốc, san hô,
Anh xây cung thủy, lững lờ em bơi,
Cá xanh, cá đỏ từng đôi,
Cùng loài cùng bạn rong chơi thanh bình,
Biển khơi chen chúc cá kinh,
Sông hồ nước đục lục bình long đong.

Kiếp sau xin kiếp chim lồng,
Cho em né tránh tên đồng nghiệt oan,
Cành trầm, gác quế lầu soan,
Nước trong, gạo trắng, ca hoan bên chàng,
Thi nhân thảo khúc liên hoàn,
Ngọc châu trác tuyệt ngâm vang tinh cầu,
Mặc cho thế cuộc bể dâu,
Tình ta hàn gắn cõi sầu thế gian.

Kiếp sau xin được số nhàn,
Mai hoa tứ túc Trời ban sao lành,
Gối nhung, nệm gấm em nằm,
Vòng tay âu yếm, lời thăm ngọt ngào,
Thần thơ yêu điệu ra vào,
Mặc ngoài song cửa ồn ào mấy mươi,
Thời gian theo dõi đường đời,
Không gian lồng lộng lưới trời bao la.

Kiếp sau mong được là hoa,
Xin trời hóa phép em ra khóm hồng,
Xạ hương thoảng gió thơm lòng,
Thắm tươi muôn cánh môi nhung mịn màng,
Nụ hôn anh tặng nồng nàn,
Pha lê bình quý ân cần nâng niu,
Yêu em yêu cả một điều,
Cành hồng đầu đẹp vẫn nhiều gai đâm.

Kiếp sau xin kiếp cỏ thơm,
Lên đồi xuống núi muốt vườn thên thang,
Bình minh nắng lụa trải vàng,
Mát trưa mưa đỏ, thắm hoàng hôn sa,
Xuân sang vui hội trăm hoa,
Lời thơ, ý nhạc hài hòa nhân sinh,
Đêm trăng huyền ảo trữ tình,
Anh là tri kỷ ngả mình đắm say.

10/04/2001

Photo: Phạm Văn Tuấn

TA CÓ

Ta có mưa để rửa hờn vong quốc
Thương đồng bào xóm cũ mất tự do
Tội quê hương lụt lội chẳng ảm no
Chân trời ấy vẫn mịt mù tăm tối.

Ta có nắng để hong phơi lệ ướ
Đã dại khờ đánh mất tuổi thanh xuân
Đã vì đời e ngại bụi vương chân
Nên xa lánh chốn đông chen huyền ảo.

Ta có gió để nhớ nhung man mác
Miền xanh thơm hương cốm lúa đồng quê
Hàng cây hoa phượng thắm những ngày hè
Màu soan tím đường làng xưa tuổi ngọc.

Ta có mây bay bồng trên mái tóc
Rong ruổi tìm miền hoang dã ẩn sâu
Bước lâng lâng trên lớp sóng biển dâu
Quên cuộc đời vẫn xoay vần điên đảo.

Ta có trăng đêm xanh về huyền ảo
Gối chăn êm ôm ấp mộng bên nhau
Đôi bờ câu yên giấc suốt đêm thâu
Tim thắm thiết, hồn bao la tuyết trắng.

12/2000

BỨC TRANH ĐỒNG QUÊ

(Nguyên bản)

Anh làm thơ tình tứ
Đệt tranh quê đẹp xinh
Cho hồn em mơ mộng
Một thuở xưa thanh bình

Miền quê rộng mênh mông
Hữu ngạn con Sông Hồng
Cò trắng bay thẳng tắp
Ruộng mạ non xanh đồng

Ruộng thấp tát gàu sòng
Thân sắt da nâu đồng
Mồ hôi quanh năm đổ
Cần cù việc nhà nông

Ruộng cao tát gàu dai
Mỗi bên một hay hai
Cùng nhịp nhàng co kéo
Mùa màng gánh trên vai.

Lúa ngô đậu khoai cà
Ruộng vườn đua nở hoa
Cầu trời đừng bão lụt
Và mưa thuận gió hòa.

Hàng cây cau vút cao
Vương khói bếp ngạt ngào
Mái nhà tranh êm ấm
Đàn trẻ hát nghêu ngao.

Anh chặt cành tre tươi
Cho em đẩy bè trôi
Bên anh ngồi câu cá
Bờ ao vang tiếng cười.

Trèo cây sung, cây vả
Ồi, cam, khế, roi, na
Ăn căng đầy một bụng
Ra hồ sen hái hoa.

Đầu làng nước giếng trong
Chị Hai đặt đôi thùng
Anh Hai thả gầu múc
Gia đình một gánh chung.

Cây gạo già hoa đỏ
Cái đu treo đong đũa
Em đòi anh kéo đẩy
Tít cung mây mới vừa.

Nhớ ngày anh còn thơ
Trên lưng trâu thổi sáo
Trong gió chiều vi vu
Đường về thôn yêu dấu.

Nhớ ngày em còn thơ
Ngoài đồng mót lúa ngô
Ngồi sau anh hớn hờ
Thong dong khắp nương bờ.

Mùa gặt sáng trăng sao
Tiếng hò nhịp chày mau
Vườn thơm hương gạo mới
Vui nước mạnh dân giàu.

Bức Tranh Đồng Quê

Thơ:

N. T. Ngọc Dung

Phổ nhạc:

Huy Lâm

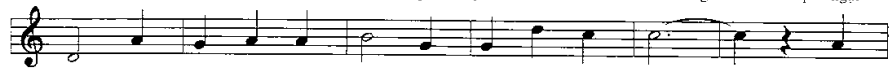
© 2004

Waltz ♩ = 128 Intro: Flute

Một thuở xưa thanh
 binh Anh làm thơ tình tứ Dệt tranh quê đẹp xinh Cho hồn em mơ
 mộng — Miên mộng — Nhớ quê rộng mệnh mộng Hữu ngàn con sóng
 Hồng Cò trắng bay thẳng tắp Ruộng mạ non xanh đồng — Ruộng
 thấp tát gàu sòng Thân sắt da nâu — đồng Mồ hôi quanh năm đổ Cày
 cù việc nhà nông — Ruộng cao tát gàu dai Mỏi bên một hay
 hai Cùng nhịp nhàng co kéo Mưa màng gánh trên vai — Lúa
 ngô đậu khoai cà Ruộng vườn dưa — nở hoa Cầu trời đừng bão lụt Và

mưa thuận gió hòa _____ Hàng cây cau vút cao Vươn khỏi bếp ngạt

ngào Mái nhà tranh êm ấm Đàn trẻ hát nghêu ngao _____ Anh

chất cành tre tươi Cho em đẩy bèo trôi Bên anh ngồi câu cá Bờ

ao vang tiếng cười _____ Trèo cây sung cây _____ và Ồi cam khế roi

na Ăn căng đầy một bụng Ra hồ sen hái hoa _____ Đầu

làng giếng nước trong Chị Hai đặt đôi _____ thùng Anh Hai thả gầu múc Gia

đỉnh một gánh chung _____ Mùa gặt sáng trăng sao Tiếng hò nhịp chày

mau Vườn thơm hương gạo mới Vui nước mạnh dân giàu _____

ngày anh còn thơ Trên lưng trâu thổi sáo Trong gió chiều vi vu _____ Nhớ

ngày anh còn thơ Trên lưng trâu thổi sáo Trong gió chiều vi vu _____

D. C. al Coda

♩ CODA

TẾT ĐẾN

Đầu năm Tết đến xứ Cờ Hoa
Lạnh cóng mùa đông, khói thờ phà
Hia ủng kênh cày tron trượt tuyết
Mũ khăn dày cộm phủ che da
Không chờ hàng xóm sang xông đất
Chẳng đợi anh em đến viếng nhà
Tết nhất đâu còn hương vị cũ
Rắn ơi, đừng ló ngó đầu ra
Ngày 2 Tết Tân Tị

01/25/2001

ĐÁM CƯỚI NGÀY XUÂN

Ngày xuân thung lũng nở hoa vàng
Đám cưới nhà ai thật rộn ràng
Trước ngõ cỏ cây xanh hơn hồ
Trong nhà bánh rượu đỏ kang trang
Hàng trăm câu chúc mừng trân trọng
Mấy chục bàn ăn uống vẻ vang
Chú rể cô dâu tràn hạnh phúc
Đôi bên cha mẹ cũng xênh xang

3/2/2002

Ảnh: Nguyễn Quốc Khải

ĐÓN TẾT

Đốt nén hương trầm nghênh Tết đến
Tìm người tri kỷ đón Xuân sang
Vài câu ghi lại tình thơ ngọc
Dăm chữ trao đi nghĩa bút vàng.

1/12/2002

ƯỚC MƠ TÂN THẾ KỶ

Tuổi sơ sinh ước mơ bầu sữa mẹ
Bài ca dao mẹ ru ngủ oi à
Bàn tay non trên da mẹ nỡ nà
Võng đưa mát thiên thần bay đưa đây.

Mùa kháng chiến núi rừng ly loạn chạy
Mơ Hà Thành lấp lánh ánh sao sa
Mơ trái cây nặng trĩu khắp vườn nhà
Mơ hoa nở đầy tường leo biệt thự.

Thuở mười ba giữa khúc quanh lịch sử
Ước mơ sao đất nước chẳng chia đôi
Cho bạn bè thân thuộc chẳng hai nơi
Và tổ quốc một ngày gần thống nhất.

Hồn đôi mươi giấc mơ đời chất ngất
Một mái lều tranh hai trái tim vàng
Người trong thơ mang hình bóng tên chàng
Mà tình đã không xây thành mộng ước.

Mùa hè đỏ nguyệt cầu cho đất nước
Thôi chiến chinh, thôi máu lửa binh đao
Tội con côi, tội góa phụ má đào
Của chiến sĩ giữa sa trường gục ngã.

Tháng Tư Đen ước gì mi đừng đến
Để Miền Nam không bị mất lá cờ
Triệu di dân không gặp cảnh sa cơ
Tên Sài Gòn không bao giờ thay đổi.

Hai mươi lăm năm dài không cơ hội
Ngục tù kia đang cùm xích quê hương
Bạo quyền kia chà đạp kiếp thê lương
Thương đất mẹ trong thiên tai hồng thủy.

Vẫn tha thiết ước mơ Tân Thế Kỷ
Việt Nam ta đầy áo ấm cơm no
Vui hưởng nhân quyền dân chủ tự do
Đời tươi đẹp như non sông gấm vóc.

Và thế giới được ơn trên mưa móc
Thượng Đế ban cho hạnh phúc hòa bình
Đen trắng đỏ vàng cùng kiếp chúng sinh
Đông Tây chấp nối vòng tay nhân loại.

6/11/2003

Yellow Poppies - Photo: Minh Châu

MƯA CẦU VỒNG

Ôn trời cho trận mưa rào,
Mưa lên đôi biếc mưa vào rừng xanh.
Cảm rung muôn hạt thủy tinh,
Lá tươi cỏ mướt hữu tình vườn em.
Dạt dào gội mát tây thiên,
Sạch đường đời bụi, ngát triền đồi cao.
Bùn lầy lắng đáy hồ ao,
Cánh sen vươn nở ngát ngào sắc hương.
Thương người vẫn đục tình trường,
Lệ trời còn đọng bông hường trong veo.
Nắng lên bướm lượn chim reo,
Cầu vồng lục sắc ráng chiều ngát ngây,
Tím sim tím áo lụa bay,
Nghe mùa thu thoáng heo may sáo diều,
Đỏ tim đỏ lửa tin yêu,
Nửa đời vẫn đắm đuối nhiều mộng mơ.
Vàng mai cúc, vàng mong chờ,
Ngày về quê cũ mịt mờ quan san.
Mẫu cam voan mỏng mơ màng,
Phất phơ vai ấm bên chàng hội xuân.
Xanh mây xanh nước láng láng,
Bay ngoài vũ trụ thênh thang cõi lòng.
Lung linh màu Bích Ngọc trong,
Vòng tay anh tặng, thủy chung tôn thờ.
Cầu vồng thắm thiết màu mơ,
Cuộc đời lai láng nguồn thơ ân tình.

2/7/02

NGƯỜI VIẾT SỬ

Vài dòng thơ cho anh
Người chiến sĩ lòng danh
Xuất quân trăm trận thắng
Sa trường xưa tung hoành:

Bình Trị Thiên, Hạ Lào
Mùa hè nào đỏ lửa
Vùng An Lộc, Thường Đức
Ngọn Đồi Máu Quảng Nam

Vung súng gươm diệt Cộng
Leo đèo, lội đầm hoang
Băng rừng, vượt núi hiểm
Lửa đạn không kinh hoàng.

Xông pha khắp mười phương
Máu thấm đất quê hương
Hiên ngang trai thời loạn
Thân chạm trở vết thương.

Mũ lưới sắt đội trời
Đêm mờ sao lưng đồi
Tóc xanh phai mưa gió
Gối đất màn sương rơi.

Quên mùa vàng hoa mai
Nở bên giậu nhà ai
Quên thị thành quyến rũ
Ánh đèn màu liêu trai.

Thừa tình yêu tổ quốc
Chiến hữu muôn cánh tay
Không người lo vận nước
Làm sao thời thế xoay.

Muru nào vá được trời
Chước nào nghiêng được đất
Niềm hy vọng duy nhất
Toan cứu lấy Sài Gòn!

Trong giây phút sống còn
Làn sóng người ra biển
Anh ngược chiều dòng sông
CỐ GẮNG* trận cuối cùng.

Nhưng quân thiếu súng thừa
Đành nhìn thấy thủ đô
Nghẹn ngào trong thất thủ
Hàng ngũ tan bơ vơ.

Như dao đâm đốn đau
Như tên xuyên rướm máu
Tù đày hận rừng sâu
Bao năm sầu thất thế.

Đất tạm dung bây giờ
Vững bền tâm đợi chờ
Vọng về quê hương cũ
Chiêu vong hồn thán tử...

Tuyên dương người chiến sĩ
Sao anh dũng bội tinh
Dải ngân hà lung linh
Trời thơ vang lẫm liệt.

Vinh danh người anh hùng
Trao tặng một bông hồng
Thắm màu tim làm mực
Viết trang sử cuối cùng.

(6/17/2003)

* *CỔ GẮNG*: *Châm ngôn
của các lực lượng chiến đấu Dù*

Duyên thơ

Theo mây đơn gió tìm mồi
Gọi là một chút duyên thơ đời
Vườn cây vẫn lá chơ mồi
Xin người đừng lại vườn thì bình tĩnh

Nguyễn Thị Ngọc Dung

Hồng Hoa Việt

I WANDERED LONELY AS A CLOUD

I wandered lonely as a cloud
That floats on high o'er vales and hills,
When all at once I saw a crowd,
A host, of golden daffodils;
Beside the lake, beneath the trees,
Fluttering and dancing in the breeze.

Continuous as the stars that shine
And twinkle on the milky way,
They stretched in never-ending line
Along the margin of a bay:
Ten thousand saw I at a glance,
Tossing their heads in sprightly dance.

The waves beside them danced; but they
Out-did the sparkling waves in glee:
A poet could not but be gay,
In such a jocund company:
I gazed-and gazed-but little thought
What wealth the show to me had brought:

For oft, when on my couch I lie
In vacant or in pensive mood,
They flash upon that inward eye
Which is the bliss of solitude;
And then my heart with pleasure fills,
And dances with the daffodils.

WILLIAM WORDSWORTH
(1770-1850)

LANG THANG NHƯ ÁNG MÂY TRÔI

Lang thang như áng mây trôi
 Qua thung lũng thấp lên đồi dốc cao
 Bằng hoàng chợt thấy lao xao
 Thủy tiên vàng thắm đón chào khách du
 Bên hồ bóng lá xanh mơ
 Vi vu gió nhạc sáo đưa điệu dang.

Như sao chiếu sáng Ngân giang
 Long lanh hoa nở cánh vàng trinh nguyên
 Thủy tiên khoe sắc khắp miền
 Thêu bờ dệt vịnh hồn nhiên chân trời
 Ngàn hoa lóng lánh tuyết vời
 Ngà nghiêng luân vũ chào mời yêu thương

Rập rờn bên sóng đại dương
 Thủy tiên vui khúc nghệ thường mừng xuân
 Ngát ngậy lãng đãng thi nhân
 Tưởng đâu hội ngộ tri âm bao giờ
 Miên man suy ngắm mộng mơ
 Dạt dào ý hứng vần thơ trữ tình.

Vẫn hoài nệm ấm ngả mình
 Trầm tư hoang vắng lung linh cõi lòng
 Hoa vương ánh mắt bên song
 Niềm vui nhòa xóa thú buồn cơ đơn
 Hân hoan tràn ngập tâm hồn
 Và khiêu vũ giữa cánh đồng thủy tiên.

Chuyên Ngữ, 2/15/1998

LE VASE BRISÉ

Le vase où meurt cette verveine
D'un coup d'éventail fut fêlé;
Le coup dut l'effleurer à peine,
Aucun bruit ne l'a révélé.

Mais la légère meurtrissure,
Mordant le cristal chaque jour,
D'une marche invisible et sûre
En a fait lentement le tour.

Son eau fraîche a fui goutte à goutte,
Le suc des fleurs s'est épuisé;
Personne encore ne s'en doute:
N'y touchez pas, il est brisé.

Souvent aussi la main qu'on aime,
Effleurant le coeur, le meurtrit;
Puis le coeur se fend de lui-même,
La fleur de son amour périt.

Toujours intact aux yeux du monde,
Il sent croître et pleurer tout bas
Sa blessure fine et profonde:
Il est brisé, n'y touchez pas.

SULLY PRUDHOMME

(1839-1907)

BÌNH HOA VỠ

Cánh hoa héo úa trong bình,
Quạt hương thơm ngát vô tình lướt qua,
Dù không rung động bình hoa,
Mà nghe rạn nứt, xót xa tủi hờn.

Nhẹ nhàng như cánh bướm vờn,
Ngầy ngầy xuyên thấu lịm hồn pha lê,
Một đường rạch cắt tái tê,
Vết thương gậm nhấm não nề đậm sâu.

Âm thầm cạn rỉ giọt sầu,
Mật hoa khô héo vương màu phôi phai,
Hững hờ tri kỷ nào ai,
Bình hoa rạn vỡ, chớ hoài chạm thêm.

Bàn tay mẫn nãn nà êm,
Ở thờ môn chón, rữ mềm nỗi yêu,
Tâm tư day dứt cô liêu,
Hoa lòng ngập phủ tiêu điều mộ tim.

Vẹn nguyên qua mắt thường tình,
Buồn thêm tê tái, lệ mình tuôn rơi,
Niềm đau vực thăm rã rời,
Mảnh tim tan nát, xin người buông tha.

Chuyển ngữ “Le Vase Brisé”, 1/4/1999

Sunflowers (F.458), repetition of the 4th version (Yellow background), August 1889. Van Gogh Museum, Amsterdam: Wikipedia

NƠI ẤY BÂY GIỜ

Theo áng mây trời vượt núi sông
Bồng bênh sóng nước lướt trùng dương
Bay về dải đất gầy xa tấp
Xao xuyên một trời, nhớ cố hương!

Nơi ấy bây giờ hẳn khác xưa
Còn ai ngược mắt trời xanh lơ
Còn ai tha thẩn con đường cũ
Đếm lá me xanh trái mộng mơ?

Người có còn yêu cánh phượng hồng
Ngày xưa rung động tiếng tơ lòng
Bâng khuâng nắn nét dòng thơ đại
Vợ vẫn để rơi giọt lệ trong.

Chiều tím còn vương ghềnh đá xưa?
Hoàng hôn còn thắm bãi dâu thưa?
Người không trở lại vùng lưu niệm
Mây rặng thùi dương mãi buồn mưa!

Vườn biếc bóng dừa thuở tóc xanh
Hết rồi hoa bướm lượn trên cành
Hết rồi áo lụa bên hàng giậu
Tăm tối vùi chôn dưới mái tranh.

Vách đồ tường xiêu tiếng thở dài
Người đâu chen chúc sống qua ngày
Cổ nhân đối diện buồn ngơ ngác
Một thuở vàng son đã tàn phai!

Nơi ấy cỏ cây cũng xót xa
Mưa thương nắng nhớ vẫn bao la
Vắng trong thăm thẳm tim son sắt
Tiếng gọi quê hương mãi thiết tha.

1/22/03

NGƯỜI TÌNH

Người tình non bé xinh
Thơ ngây bỏ câu trắng
Mây trôi khung trời xanh
Đồng lúa quê thanh bình
Cây gạo già đu bông
Tuổi thơm hoa bưởi chanh.

Người tình xưa đuổi theo
Vầng trăng tròn hay khuyết
Đồng hành trời mây khuya
Gối đầu bên song thưa
Dù trăng mờ hay tỏ
Chung giây phút mộng mơ.

Người tình đẹp hiền ngang
Đáng anh hùng chiến sĩ
Vì tổ quốc liều thân
Bạc quân tử hiền nhân
Vẻ vang trang sử Việt
Ngàn đời còn lưu danh.

Người tình buồn tuyệt vời
Hoàng hôn hồng tím ngắt
Nắng quái thoi thóp rơi
Phương trời xa ngậm ngùi
Vật vờ chiếc lá rụng
Lặng thầm bước đơn côi.

Người tình thắm ngắt ngây
 Hoa thơm vườn tươi mát
 Gom góp đầy giỏ mây
 Bình pha lê cắm bày
 Niềm yêu thương đề tặng
 Môi mềm nụ hôn say

Người tình thơ vắn vương
 Cuối đời long lanh muện
 Xuân xanh qua hạ hồng
 Vàng thu sang trắng đông
 Thời gian chưa phai nhạt
 Nỗi quê hương nào nùng.

Người tình lớn muôn đời
 Hồng Hà, Bạch Đằng Giang
 Lưu chuyện xưa tích cũ
 Cửu Long rộng cõi bờ
 Mênh mang đẹp câu hò
 Ai đi không trở lại?

Người tình chung viễn phương
 Trùng dương xa bát ngát
 Sóng tràn dâng trong lòng
 Niềm đau xót lưu vong
 Kiếp hải âu mỗi cánh
 Mịt mờ cuối trời đông.

Người tình già hiền linh
 Đá vàng xây đỉnh núi
 Trơ gan đứng đầu ghềnh
 Ngàn năm vẫn trung thành
 Chờ mưa rơi tuyết đổ
 Tái tạo kiếp trường sinh.

6/19/2003

TÌNH NHIỆT ĐỚI

Gọi hè quên riu rít trên cây
Muôn sợi tơ vàng vương tóc bay
Ngây ngất tường vi nghiêng giậu nắng
Mơ màng hồng quế ngả song mây
Ong vờn lơ lả châm hoa đằm
Bướm lượn lả lơ hút nhụy say
Vườn hạ ngút dâng tình nhiệt đới
Quạt nồng phe phẩy ghẹo ai đây

7/19/2003

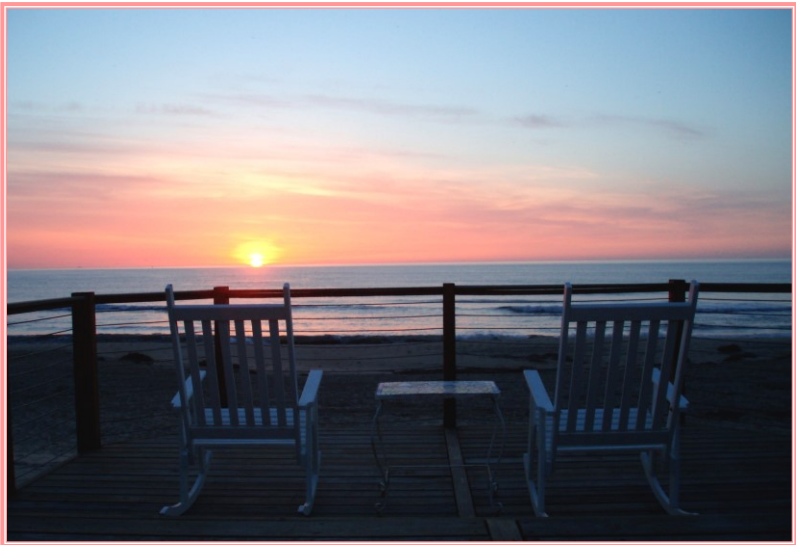
Ảnh: Nguyễn Quốc Khải

CHƠI VƠI

Giữa chôn mênh mông nước lẫn trời
Con tàu rẽ sóng bạc ra khơi
Biển xanh bát ngát hồn bay bổng
Mây biếc bênh bồng ý lãng trôi
Cõi tục trống trơn nhòa bãi cát
Trần gian trắng xóa nhạt tằm hơi
Hình hài tan biến vào sương khói
Quên bước bôn ba tối vực đời

Quên bước bôn ba tối vực đời
Mơ màng sương khói tỏa làn hơi
Nhìn hoa không vương buồn hoa rụng
Trông nước chẳng dâng sầu nước trôi
Mười ngón tang thương ngưng thể sự
Mấy câu vơ vẩn thả trùng khơi
Gửi về bến đục sông trong ấy
Thấp thoáng hoàng hôn tím cuối trời

12/18/2003

Sandbridge Sunrise, Virginia: Thuy Senser

CÓ NHỮNG LÚC

Có những lúc lòng dâng đầy hoang vắng
Nhìn giọt mưa lưu lạc chảy ra sông
Thuyền vô tình dừng lại bến xuôi dòng
Vì giông bão không bao giờ trầm lặng

Có những lúc đời như rừng không nắng
Thân cây già u ẩn suốt mùa đông
Chiếc lá vàng chạy trốn gió qua đồng
Mong ước mãi sao không rơi về cội.

Có những lúc bóng người xa thoáng tới
Thoảng hương quen miền nhiệt đới êm đềm
Ngón tay gầy tuôn chảy giọt thơ mềm
Làm ấm lại ngăn tim không tiếng nói.

Có những lúc hồn lang thang vô tội
Thần thơ bay theo những áng mây lành
Về miền nào thuở tóc biếc mây xanh
Có tên gọi là làng xưa quê cũ.

Có những lúc đàn chim ngang qua rú
Tung cánh bay lên đỉnh đá cao vời
Ngàn thông reo thanh thoát lặng tâm ngời
Thiền am ẩn, không bao giờ xuống núi.

3/6/2004

Hương hồ

Nước buồn nước chảy qua cầu
 Mảnh buồn mảnh chẳng gặp nhau bao giờ
 Dẫu thời là chuyện hương hồ
 Đường dài là cuộc nhân ngộ độc chôn

Nguyễn Thị Ngọc Dung

Hồ Lệ
 Vũ

NGÀY ẤY TRUNG VƯƠNG

Ngày ấy Trung Vương thắm gót son
 Đẹp mùa sen ngát, cốm thu non
 Mười ba đã có ai theo ngõ
 Ngơ ngẩn nhìn trăng vẫn chứa tròn

Ngày ấy Trung Vương xanh áo lam
 Ô mai, mận, nhót, dạo ngày xuân
 Bên Cầu Thê Húc nghiêng soi bóng
 gương nước trong veo dáng mỹ nhân

Ngày ấy Trung Vương đỏ phượng hè
 Hồ Gươm liễu rủ gió lê thê
 Bắc Nam chia cắt đôi bờ hận
 Người đã ra đi chẳng trở về.

Ngày ấy Trung Vương thắm nắng hồng
 Đường em hoa bướm trắng Sài Gòn
 Sân trường mơ mộng hoa cài súng
 Một đảng anh hùng lập chiến công.

Ngày ấy tan hoang cả đất trời
 Sài Gòn bom đạn nổ toai bời
 Trung Vương vượt biển tìm nơi sống
 Ngang dọc lập thân đất nước người

Ngày ấy Miền Nam đổi chủ rồi
 Chông tù, lặn lội bước thăm nuôi
 Con thơ, lo kiếm từng tô cháo
 Cúi mặt Trung Vương lệ ngậm ngùi.

Hải ngoại Trung Vương nổi nhịp cầu
Tung bay trời biếc áo xanh màu
Năm châu cao tiếng vang lời gọi
Thầy cũ, bạn xưa lại gặp nhau.

Đại hội hằng năm hẹn một nơi
Trung Vương rộn rã được đi chơi
Hát ca diễn kịch như thời trẻ
Quên hết sự đời, ta hãy vui.

3/21/2004

Trung học Trung Vương, Đệ Ngũ B4, 1955.
D: Nguyễn Thị Ngọc Dung

Anh Cho Em

Thơ:
N. T. Ngọc Dung

Phổ nhạc:
Huy Lâm

© 2004

Tango $\text{♩} = 108$

Anh cho em sớm mai hồng — Họa mi đánh
thức trong — lòng tình yêu — Đêm qua mơ thấy anh — nhiều —
— Gương soi e ấp điểm — kiều dáng em — Anh cho em nắng trưa
hiền — Sân trường mây — lụa qua — miên cỏ thơm — Lá me như
cũng xanh — hơn — Nữ sinh áo trắng rập — rờn bướm hoa — Anh
cho em cho em thăm chiều — tà — Chim yến tìm — tổ la đà khóm
tre — Gió đưa sợi tóc sau — hè — Nhớ em xin hãy mau — về thăm
em — Anh cho em thiết tha đêm — Bàn khuya sách — vở chong —

dền làm thơ — Xin đừng chậm trả lời — thư — Để em xa
 vắng tương tư một mình — Anh cho em đợi ân tình — Cửa tim đã
 khép nhốt — hình bóng anh — Nhớ anh trăng cũng khuyết xanh —
 — Giữa đêm sao sáng khắp — trời long lanh — Anh cho em nổi bồi —
 hời — Gói nòng ôm giấc chơi vui mộng về — Yêu anh huyền
 hoặc bến mê — Hồn thơ lãng đãng ước — thề mai sau sau —

1. *Next strain* 2. *Fine*

[*8va ...*]

... | *D.S.* ♩

ANH CHO EM

Anh cho em sớm mai hồng
Họa mi đánh thức trong lồng tình yêu
Đêm qua mơ thấy anh nhiều
Soi gương e ấp diễm kiều dáng em.

Anh cho em nắng trưa hiền
Sân trường mây lụa qua miền cỏ thơm
Lá me như cũng xanh hơn
Nữ sinh áo trắng rập rờn bướm hoa.

Anh cho em thăm chiều tà
Chim uyên tìm tổ la đà khóm tre
Gió đưa sợi tóc sau hè
Nhớ em, xin hãy mau về thăm em.

Anh cho em thiết tha đêm
Bàn khuya sách vở, chong đèn làm thơ
Xin đừng chậm trả lời thư
Để em xa vắng tương tư một mình

Anh cho em đợi ân tình
Cửa tim đã khép nhốt hình bóng anh
Nhớ anh trăng cũng khuyết xanh
Giữa đêm sao sáng long lanh khắp trời.

Anh cho em nổi bồi hồi
Gối nong ôm giấc chơi voi mộng về
Yêu anh huyền hoặc bến mê
Hồn thơ lãng đãng ước thề mai sau...

TRONG VẮT TÌNH THƠ

Mấy chục thu qua chẳng gặp nhau
Nhắc về xóm cũ vẫn nao nao
Ngày xưa cô bé môi đào đỏ
Và cậu trai tơ mắt sáng sao.

Chỉ muốn đôi trao những tâm hình
Khi vừa mới lớn dáng xinh xinh
Khi còn niên thiếu khôi ngô đẹp
Sách vở chưa vương những ả tình.

Chẳng dám gửi nhau xem ảnh nay
Để mơ nhan sắc vẫn còn say
Để mơ diện mạo còn phong độ
Ôi tuổi phượng hồng hôn tóc bay.

Quá nửa đời rồi, hò hẹn chi
Hoa bướm ngày xanh e mất đi
Trong vắt tình thơ nguyên vẹn giữ
Đâu đời một thuở mãi còn ghi.

4/25/2004

BƯỚC CHÂN TRUNG VƯƠNG

Anh thư liệt nữ có Hai Bà
Đánh đuổi xâm lăng, dựng nước ta
Công Đức Trưng Vương gương sáng rọi
Bước chân con cháu rạng son hà.

10/19/2004

THẨM NHƯ SON

Em sinh từ cội Đông Phương
Sớm mai vội nở chiều sương chóng tàn.
Xác xơ hàng giậu xóm làng
Phù dung sâu úa lệ tràn cỏ cây.
Rước em qua xứ mơ này
Thiên đường tuyết trắng hoa đầy mùa đông.
Tình anh lửa ấm hương nồng
Cho em tìm lại nắng hồng ngày xuân.
Hè sang ong bướm tản ngân
Thu về trăng gió ân cần đêm sao
Bình minh oanh yến lao xao
Phù dung hé nụ hôn chào tặng anh.
Trên trời mây trắng mây xanh
Mắt còn trong vắt long lanh nắng đào.
Lời anh ong mật ngọt ngào
Tơ vàng sóng nhạc dạt dào nguồn thơ.
Sông dài biển rộng neo bờ
Mong em thôi hết bơ xờ nước non
Phù dung lại thẩm như son
Bên anh rục rĩ hoàng hôn tuyết vời.

6/6/2004

DỐI GIÀ

Ngấp nghé bảy mươi chẳng thấy già
Chân gày thoăn thoắt suốt lâu ba.
Thư từ giao tiếp nơi thân thiện
Sách báo lo toan chốn gần xa
Tình nghĩa gia đình niềm hạnh phúc
Phu quân yêu mến nét tề gia
Dối già nàng cũng lên sân khấu
Một chút thương đời với tiếng ca.

5/13/2004

Photo: Phạm Bá

ĐỜI HOA

Cuộc đời vẫn đẹp những lời ca
Dù bóng hoàng hôn thấp thoáng xa
Hạ trắng không e màu nắng thắm
Thu vàng chẳng thẹn ánh trăng ngà
Đông phong bùng lửa tim nồng ấm
Xuân vũ tưới vườn lòng vị tha
Tiếng hát mộng mơ cung tuyệt diệu
Câu thơ diễm lệ dệt đời hoa.

Nghệ sĩ Thái Phượng: Buddy Photo

CHO NGƯỜI

Hồ thẹn cho người chẳng biết yêu
Giang sơn gấm vóc đẹp bao nhiêu
Lại đem rao bán cho quân giặc
Ăn trúc ngồi trên, tai họa triều

Đáng tiếc cho người chẳng biết yêu
Hoa xuân trong trắng nét yêu kiều
Hương thơm tỏa ngát lều tranh nhỏ
Nỡ để tàn phai những buổi chiều.

Tội nghiệp cho người chẳng biết thương
Tình nghĩa bao năm để đoạn trường
Sao nữ ao sâu đành tát cạn
Bùn lầy nước đọng ngập đêm sương.

Đáng phục con người vẫn cứ thương
Kẻ xưa phụ bạc những năm trường
Đem về săn sóc như con nhỏ
Một đồng rau hư nát góc tường.

Đáng mặt anh hùng đất nước Nam
Ra tù vào khám sống lầm than
Đấu tranh đòi hỏi quyền nhân bản
Đến kiếp nào đây mới thoát thân.

6/5/2004

VẤN VỢ LỤC BÁT

Trăm năm đã quá nửa rồi
Xoay qua nhìn lại kiếp người đảo chao
Vào rừng ra biển lao đao
Quanh co gai góc vực nào cũng sâu

Quét đi cho hết lá sầu
Cuối sông, đầu suối, bên cầu tung bay
Chào buồn qua cái vẫy tay
Uớp men tình muộn ử say cuộc đời

Đón nguồn thi hứng giữa trời
Nhấn mây gửi gió cho người bốn phương
Giông to bão lớn xem thường
Thông xanh vẫn đứng phong sương ngang tàng

Hoàng hôn bùng dậy rõ ràng
Mây hồng mây tím ngõ ngang vẫn thơ
Trắng vàng lọt cánh song thưa
Để tôi mơ mộng vẫn vợ đêm trường

6/6/2004

SÀI GÒN
NẮNG NHỚ MƯA THƯƠNG
(Nguyên bản)

Sài Gòn nắng nhớ mưa thương
Sài Gòn một thuở Trung Vương học trò,
Con đường xanh biếc mộng mơ,
Lá me đếm bước, hẹn hò lao xao.

Mùa thi phượng nở bên rào
Bảo tàng Vườn Thú má em sen hồng
Quanh năm hoa sứ nở bông
Tóc mai làm dáng qua sông gió hiền.

Mùa mưa nước chảy xuôi triền
Cầu xinh một nhịp nối duyên Thị Nghè
Nhật hoa bông giấy bên hè
Ép vào nhật ký ngô nghê tuổi hồng.

Sài Gòn nắng thấm mưa trong
Sài Gòn một thuở Gia Long ngọt ngào
Hồn thơ xanh biếc dệt sao
Áo em màu trắng dạt dào sân hoa.

Sài Gòn ngày ấy ngọc ngà
Gót cao áo lụa lướt là Tự Do
Quán xưa Pagode anh chờ
Cà phê đắm đuối vẫn thơ trữ tình.

Sài Gòn má thắm môi xinh,
Givral nhạc ẩm chúng mình tặng nhau
Pôle Nord kem ngọt lời yêu
Bùng binh Lê Lợi chiêu chiêu rộn vui.

Giáng Sinh mừng Chúa ra đời
Nhà thờ Cứu Thế chung lời thánh ca
Cuối năm Nguyễn Huệ chợ hoa
Muôn hồng ngàn tía mặt mà dáng em.

Giao thừa chảy hội Vĩnh Nghiêm
Trao nhau cành lộc cửa thiên cỏi không
Ra giêng qua lối Cầu Bông
Tình duyên xin quẻ Lãng Ông mấy lần.

Vòng tay quấn quýt ngày xuân
Bờ sông ghé đá trắng ngân áo em
Sài Gòn lộng gió Thủ Thiêm,
Quán dừa Thủ Đức êm đêm mây trôi.

Sài Gòn bỗng mất anh rồi
Sài Gòn luyện tiếc bao người đi xa
Mưa xanh bong bóng nhạt nhòa
Đường về Cầu Kiệu em qua ngậm ngùi.

Sài Gòn vẫn đó anh ơi
Sài Gòn bóng khuất chân trời thê lương
Sài Gòn còn đó quê hương
Sài Gòn nắng nhớ mưa thương muôn đời.

SAIGON NẮNG NHỚ MƯA THƯƠNG

Thơ NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG
NHẬT BẰNG phổ nhạc

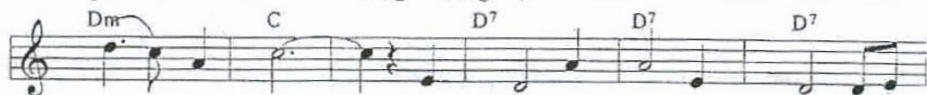
SLOW WALTZ

Sai gon nắng nhớ mưa thương Sai

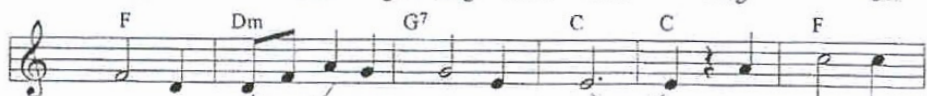
gon một thuở Trưng vương học trò Đời vui ca

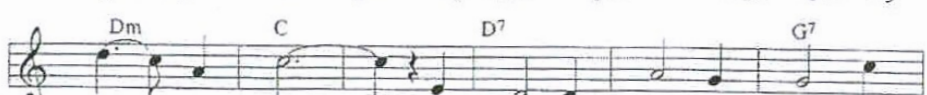
hát mộng mơ Lá me đếm bước hen hò từng

đôi Sai gon nắng thấm mưa trong Sai

gon một thuở Gia long ngọt ngào Hồn xanh mây

biếc dệt sao Áo em màu trắng đạt dào tim

SAIGON NẮNG NHỚ MƯA THƯƠNG - trang 2

C Em Em

anh Sài gòn ngày ấy ngọc ngà Cà

Am D7 G7 C

phê Pa gôde lược là Tự do Gi vral nhạc

Am D7 D7 D7 G7

ấm tình thơ Bên người yêu dấu mộng mơ suốt đời

C F C F

Sai gòn vẫn đó em ơi Sài gòn bóng

Dm G7 C Em Em7

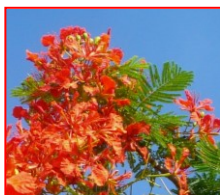
khuyết chân trời thế lương Sài gòn còn đó quê

Em Dm G7 C D.C. al Coda

hương Sài gòn nắng nhớ mưa thương muôn đời Sai...

C Dm G7 C

..đời . Sai . gòn vẫn nắng mưa trong lòng tôi

GÓI MƠ KỶ NIỆM

Kỷ niệm cho mình trao đổi nhau
Vải trang tâm sự đã phai màu
Từ ngày đất nước sâu chinh chiến
Bước mỗi mòn thêm mấy nhịp cầu.

Kỷ niệm ngọc ngà gói giấc mơ
Để hồn lãng đãng với trăng thơ
Ngược dòng sông cũ tìm hoa mộng
Phố cổ chập chờn bóng dáng xưa

Kỷ niệm ngày xanh vẫn thiết tha
Dù cho cay đắng một thời qua
Rửa hờn vong quốc, vui hồ hải
Vá vết thương lòng, dệt gấm hoa.

Kỷ niệm còn đây mãi tuyệt vời
Lâng lâng tiềm thức vẫn đầy vơi
Tặng nhau một chút hương mùa cũ
Cũng đủ băng khuâng giữa cuộc đời.

12/19/2004

CHÓN CŨ NGƯỜI XƯA

Quê hương trở lại mấy mươi năm
Ngơ ngác như chưa từng viếng thăm
Giọng nói thị thành vang lạ lắm
Lời than sông núi đượm hờn căm
Nhà xưa ai ở đèn hiu hắt
Lối cũ người đi ngõ tối tăm
Gặp gỡ cố nhân cho trọn vẹn
Cuộc đời hai ngả vẫn xa xăm

12/09/2000

**Xe Ngựa Thồ, 1982: Tranh sơn dầu trên bố của
Họa sĩ NGUYỄN SƠN**

BƯỚC LẠ QUÊ HƯƠNG

Ba chục năm sau mới trở về
Bước chân lạc lõng giữa lòng quê
Đường xưa mang những tên xa lạ
Quán cũ ngồi toàn dân thỏa thê
Ngõ hẹp em thơ ăn đói khổ
Vách xiêu kẻ khó sống ê chề
Bụi hồng ô nhiễm cay mi mắt
Đất nước chưa ra khỏi giấc mê

12/19/2005

ĐƯA ANH VÀO MỘNG

Em thức dậy khi đêm anh vào tối
Có mơ gì trong giấc ngủ cô đơn
Có thao thức hình em trong đáy hồn
Và luyến tiếc thuở ban đầu bối rối?

Đóa phù dung một chiều nào hấp hối
Bởi phồn hoa không là cảnh êm đềm
Cuộc đời anh không là của riêng em
Dù vẫn biết tình chúng mình không thiếu.

Hãy lắng nghe lời thơ ru huyền diệu
Bình minh em mượn nắng âm sười anh
Xin gió lạnh và mây trắng, mây xanh
Làm vũng mát đây đưa anh vào mộng.

Thành phố cũ đã không còn tiếng động
Ngủ đi anh, vàng trán dịu bình yên
Ngủ đi anh, đời nhẹ bước lãng quên
Mi khép lại tim về xưa anh nhé!

6/5/05

CHIỀU MƯA MỘT MÌNH

Một mình bước dưới mưa mau, trông về quê cũ, một màu khói
 sương. Dòng đời dâu bể tang thương, trời mưa như nổi vẩn vương trong
 lòng. Một mình đi dưới nắng trong, Nhớ màu áo trắng phượng hồng ngày
 xưa. khung tranh thấp thoáng nắng thơ, Từ trong kỷ niệm mơ hồ bước
 ra. Một mình đi giữa chiều tà, Nhớ hoàng hôn thắm bao la chân
 trời ... nước non ngàn dặm xa khơi, vẫn còn chua xót kiếp người làm
 than. một mình đi dưới ánh trăng, Chờ ngôi tình tú nào băng xuống
 trần. Hai phương một giải sông Ngân, Bao nhiêu sao sáng là ngàn ấy
 thương

9/5/04 Nguyễn Thị Ngọc Dung

CHIỀU MƯA MỘT MÌNH

Một mình đi dưới mưa mau
Trông về quê cũ một màu khói sương
Dòng đời dâu bể tang thương
Trời mưa giăng nỗi vấn vương trong lòng.

Một mình đi dưới nắng trong
Nhớ màu áo trắng phượng hồng ngày xưa
Khung tranh thấp thoáng nàng thơ
Từ trong kỷ niệm mơ hồ bước ra.

Một mình đi giữa chiều tà
Nhớ hoàng hôn thắm bao la chân trời
Nước non ngàn dặm xa khơi
Vẫn còn chua xót kiếp người làm than.

Một mình đi dưới ánh trăng
Chờ ngôi tinh tú nào băng xuống trần
Hai phương một dải sông ngân
Bao nhiêu sao sáng là ngần ấy thương.

10/01/05

GẶP LẠI BẠN XƯA

Ngày ấy xa nhau mái tóc xanh
Má hồng môi thắm mắt long lanh
Lòng chưa vương vấn tình chua ngọt
Trán chẳng băng khuâng nét đục thanh
Nửa thế kỷ sau mừng gặp lại
Một trang sử hận đã qua nhanh
Tên xưa, dáng cũ sương pha tuyết
Vẫn giữ cho nhau những mộng lành

12/09/2005

Tặng bạn

Tâm vẫn một kiếp phù sinh
Lặng ai mà kể chuyện mình với ta
Thần hoa dệt gấm lụa là
Có phương thiên chức đi mà tặng bạn

Nguyễn Thị Ngọc Dung

Thư họa
Vĩnh

SEA JOY

When I go down by the sand shore
 I can think of nothing I want more
 Than to live by the booming blue sea
 As the seagulls flutter round about me

I can run about – when the tide is out
 With the wind and the sand and the sea all about
 And the seagulls are swirling and diving for fish
 Oh - to live by the sea is my only wish.

(1939)

JACQUELINE BOUVIER

(First Lady of the US President J.F. Kennedy, 1961)

Chuyên ngữ

BIỂN VUI

Tha thần vui chân bãi cát vàng
 Không còn vương bận, chỉ miên man
 Say sưa ngắm biển dâng xanh biếc
 Ríu rít hải âu bay lượn quanh.

Chạy nhảy tung tăng với thủy triều
 Trùng dương lỏng lẻo gió phiêu diêu
 Hải âu bắt cá nghiêng làn nước
 Bờ biển nơi ta mộng ước nhiều

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

11/1/06

TÌNH TRUNG VƯƠNG

Chị em ơi, xuân về trên trái đất
Hoa anh đào rụng rờ khắp nơi nơi
Nắng xuân hồng tô thắm bốn phương trời
Chị em hãy mau đi Trung Vương Hội.

Hàng áo lam cùng màu mua sắm mới
Giày trắng cao, kiềng rồng bạc, hạt trai
Gắng giữ eo cho đẹp dáng áo dài
Rộng hay chật cho bạn bè mượn nhé.

Tóc uốn quăn, chải mượt mà gọn ghẽ
Điểm muối tiêu, nhuộm óng ả nâu đen
Nếp thời gian, thoa lên chút phấn, kem
Chị em mình mười năm trẻ trung lại.

Đại hội Trung Vương đông vui, hăng hái
Gặp thầy cô, bạn thân cũ tung bùng
Vòng tay ôm ấm áp lệ vui mừng
Ríu rít nói cười hàn huyên chợ vỡ.

Thân nhau lắm cắn nhau đau xưa cũ
Chào hân hoan tan loãng nổi giận hờn
Tâm sự vui đầy chan chứa nguồn cơn
Tim băng giá chảy nóng nản cõi mở.

Hình ảnh tràn đầy đặc san, kỷ yếu
 Đưa nhau về đường kỷ niệm ngày xanh
 Mong quê hương trường, bạn được an lành
 Dòng máu Việt trong tim yêu máu đỏ.

Sáng láng mắt môi bình minh rạng rỡ
 Chơi dăm ngày thay vương bận suốt năm
 Lòng xôn xao tìm lại thuở trắng rằm
 Quên tất cả nửa đời qua buong trải.

Tình Trung Vương dạt dào bao thân ái
 Bạn đồng môn, đồng lớp vẫn thâm sâu
 Hẹn gặp nhau ngày đại hội năm sau
 Trung Vương nhé, ta thương nhau mãi mãi.

2006

Hàng ngồi từ trái: Tường Huệ, Phước Liên, Nguyễn Trung,
 Nhật Bằng. Hàng đứng: Thanh Minh, Phương Lan, Thu Thủy,
 Kim Bích, Ngọc Dung, Thúy Liên, Đỗ Phú. 04/09/04.

BỜ BẾN MỘNG

Nắng vàng đổ xuống lá xanh thưa
Vườn mát ta ngồi mộng giữa trưa
Mây trắng lang thang về viễn xứ
Nhật nhòa quê cũ bóng ai xưa.

Thử nào cát trắng ấm êm chân
Vỏ ốc trên tay đẹp tuyệt trần
Phơi phới hồn thơ dào dạt sóng
Lâng lâng hương biển quện tình nhân.

Hoàng hôn chiều tím ngắt chân trời
Lấp lánh ngân hà sao vút rơi
Thần thoại mộng mơ tình sử đẹp
Đời chưa hoen ố lệ đầy vơi.

Vàng trắng kỷ niệm đỉnh thần tiên
Sóng vỗ nhạc xưa biển dịu hiền
Thơ thần con đường về dĩ vãng
Bước chân lạc lõng cõi mơ đêm.

02/22/2006

Chiều Xuống Biển Đông: Nguyễn Huy Linh

NÚI ĐỀ THƠ

Gói đầu kỷ niệm để nằm mơ
Thấp thoáng khung tranh mượt lụa tơ
Thiếu nữ khuê dung nghiêng tà áo
Thư sinh bạch diện núi đề thơ.

Ôi, nàng thiếu nữ ấy là ai
Có phải là em thưở tóc dài
Áo trắng học trò chưa lấm bụi
Tóc xanh chưa thấm lệ sương mai.

Ôi, chàng bạch diện phải là anh
Một thưở băng khuâng giấc mộng tình
Mắt sáng chưa in màu khói lửa
Chân hiên chưa lặn lội rừng xanh.

Bây giờ mây gió đổi trao nhau
Tâm sự miên man những mảnh sầu
Ta muốn trở vào khung lụa ấy
Làm sao vẽ lại thưở ban đầu?

06/23/2006

Red Poppies Field: Nguyễn Sơn

TÌNH HÀ NỘI

Ngày xưa nhà ở cạnh nhau
Dưới đê Yên Phụ gần cầu Long Biên
Vùng đông rạng rỡ ngoài hiên
Hòe Nhai trắng chiếu chùa bên kia đường
Xinh xinh cô bé má hường
Thanh Quan Hàng Cót đến trường tung tăng
Học bài như cuộc kêu vang
Song thưa gác ngổ để chàng lắng nghe
Không chăm cũng thuộc như vè
Hàng Than Công Trứ đi về thấy nhau.
Mấy mùa hoa phượng qua mau
Nàng ngồi xe đạp bay màu áo lam
Trung Vương chẳng phải trường nam
Để cùng đi học dưới tàn xấu, me.
Hòe Gươm liễu rủ tóc thề
Qua đường Cầu Gỗ nàng về Hòe Nhai
Hàng mi cong vút điển trai
Chẳng trông nàng cũng biết ai lên nhìn
Hồn thơ ngôn ngữ lặng im
Thoảng vương hương cốm trong tim mơ màng
Rồi mùa thu ấy lá vàng
Chia đôi đất nước tan hoang đất trời
Lạc nhau trong cuộc đời
Chàng đi chinh chiến toi bờ lập công

Sử xanh sự nghiệp anh hùng
Cũng trao trả lại mịt mùng khói sương
Hồng trần nhẹ gót quay cuồng
Nàng còn sống sót đoạn trường bẽ dâu
Truyện xưa nghe tiếng thăm nhau
Gửi dòng thơ mọn qua cầu không gian
Tặng người xóm cũ Hàng Than
Chút tình Hà Nội ngút ngàn xa xưa.

6/23/2006

Nhớ ngày ra đi

Thơ : Nguyễn-thị Ngọc-Dung

Nhạc : Nguyễn Tường-Vân

♩ = 65

Violin

3 Nhớ ngày nào đời theo cánh chim bay, Sầu lên dăng

6 mắc trời mây Sài - gòn Hàng cây nghiêng lặng chào

9 buồn, Rừng rưng sương đọng nghe hồn nát tan.

12 Nhớ ngày nào một sớm đông tan Phi trường Sài-

15 gòn trời đất bàng hoàng Mẹ già hoài vọng chứa -

18 chan, Ra đi dòng lệ dâng tràn khoe mi

! Một lần ra đi là một lần sinh ly, Ruột đau từng

21

25 khúc cắt chia tim mình. Quê hương còn ngập chiến

28 chính Núi xương sông máu Sủ xanh bi hùng...

31 Nhớ nhớ ngày nào đời theo cõi mệnh mộng Mười năm viễn

34 xú lòng không bến bờ Sài-gòn xưa em chị nhật

37 nhà, Bao nhiêu dâu bể cho vừa xót thương

40 ! Nhớ nhớ ngày nào một sớm tan sương , Phi trường Sài-

43 gòn mộng nát hoa hương Cuộc tình còn lại chút

hương , Yêu đương đành lỡ trên đường ra đi !

NHỚ NGÀY RA ĐI

(Nguyên bản)

Ngày tôi theo cánh chim bay,
Sầu lên giăng mắc trời mây Sài Gòn,
Hàng cây nghiêng lặng chào buồn
Rung rung sương đọng, nghe hồn nát tan.

Phi trường một sớm đông tàn,
Chị em dòng lệ dâng tràn khóe mi,
Mẹ già nảo nuốt sinh ly,
Không ra đưa tiễn tôi đi xứ người.

Con thơ bốn đứa chia đôi,
Quận đau khúc ruột cắt rời thịt da,
Dỗ con nức nở nhạt nhòa,
Một năm cách trở mình đã gặp nhau.

Quê hương bỏ lại đằng sau,
Chiến tranh khói lửa thương đau ngập tràn,
Máu sông, xương núi ngút ngàn,
Sử xanh ghi chép những trang bi hùng.

Không lời già biệt cuối cùng
Cuộc tình dâu bể vầy vùng ngư nhân,
Mười năm lặn lội nợ nần,
Xuân ba mươi đã gây thân má hồng.

DẠ HOANG

Trăng thu sáng đêm xanh huyền hoặc,
Lửng lơ treo đĩa bạc giữa trời,
Khay ngà chén ngọc em mời,
Cùng anh đối ẩm trao lời say sưa.

Rượu nho quý cung xưa điện cổ,
Ngọt ngào hương hoa nở bên rừng,
Mềm môi uống hết mây chung,
Nửa say nửa tỉnh bập bùng lửa thơ.

Đong đưa thả đôi câu song thất,
Lả lơi theo lục bát mơ màng,
Lời anh men rượu nồng nàn,
Lời em say đắm thoảng làn gió trăng.

Đêm mộng mị gói chần thao thức,
Tình liêu trai rạo rực mảnh tơ,
Anh về dụ dỗ giấc mơ,
Còn đây vương vấn hoang sơ thuở nào.

12/3/2005

MỖI ĐỘ XUÂN VỀ

Đã có Xuân nào cảm thấy vui
 Từ khi mắt biếc ngó ra đời
 Mây bay gió cuốn pha màu lửa
 Pháo nổ đạn reo thấu đỉnh trời
 Giáp Ngọ ¹ non sông chia giới tuyến
 Mậu Thân ² đất nước ngập thây người
 Bấy lăm ³ đen tối sầu trang sử
 Vượt biên thuyền nhân sóng nổi trôi

Sóng nổi trôi đưa bước lạc loài
 Hoàn cầu vang khúc hận bi ai
 Mưa rơi xót mẹ sa cơ cực
 Nắng đỏ thương anh vướng đọa đầy
 Tổ quốc mịt mù hương khói nhạt
 Cổ hương vơi vợi tuyết sương phai
 Xuân nay hoa nở bên hàng giậu
 Vẫn tưởng sắc vàng vương cánh mai

12/9/2005

1 Năm 1954

2 Năm 1968

3 Năm 1975

TRI KỶ

Ngươi ⁽⁴⁾ là tri kỷ của ta đây
 Đan díu bao năm vẫn ngắt ngây
 Sáng sớm chim ca đà đổi mặt
 Đêm khuya canh điểm vẫn liền tay
 Lời vàng dệt gấm tâm tình cũ
 Chữ ngọc thêu hoa chuyện thuở nay
 Cảm tạ tấm lòng ngươi rộng mở
 Cho ta trao gửi nỗi vui đây

7/26/2006

TẠ ƠN

Tóc dài dây cước búi sau lưng
 Khuôn mặt chữ điền mắt sáng trung
 Kiến thức uyên thâm thiên hạ học
 Tài năng siêu việt chúng nhân dùng
 Thư từ bốn bể truyền vun vút
 Hình ảnh năm châu chuyển chập chùng
 Ngẫu hứng vài dòng thơ điện tử
 Tạ người đối diện⁵ khỏi tình chung

7/2006

4) Computer

5 Computer

NGƯỜI TÌNH ĐIỆN TOÁN

Song cửa ⁶ nhà anh sáng ánh đèn
 Chan hòa rọi thế giới vô biên
 Trăm rừng thi phú không xem hết
 Vạn núi văn chương chẳng đọc nên
 Phím chữ ⁷ ngày đêm tay lả lướt
 Trang thư ⁸ sớm tối mắt triền miên
 Trái tim điện toán chưa cần cỗi
 Mở rộng vườn lòng chào đón em

7/2006

ĐỂ LẠI MAI SAU

Vàng lá mùa thu giữa cuộc đời
 Ân cần người ⁹ đã đến cùng tôi
 Ngoài song ¹⁰ mưa nắng vui câu hát
 Bên cửa¹¹ trăng sao rộn tiếng cười
 Nỗi nhớ quê hương san sẻ hết
 Niềm đau non nước đổi trao vơi
 Tâm tình ghi chép mười trang sách
 Để lại mai sau ngàn chữ rơi

7/2006

6 Computer Window

7 Keyboard

8 Email

9 Computer

10 Computer Window

11 Computer Window

SINH NHẬT THÁNG BẢY

Thân tặng

Học giả NGUYỄN NGỌC BÍCH

Tháng Bảy trời xanh mây trắng nhiều
Vườn ta rợp bóng, gió hiu hiu
Cỏ thơm vườn ngọn say sưa cảm
Hoa đẹp tỏa hương lai láng yêu.

Tháng Bảy mưa ngâu nhỏ xuống trần
Người thơ, kẻ mộng xứ tình nhân
Văn chương rực rỡ tô sông núi
Chữ nghĩa dạt dào điểm gió trăng.

Tháng Bảy, vợ chồng con cháu tôi
Đã mừng thổi nến bốn lần rồi
Chiều nay đến dự ngày sinh bác
Hân hạnh được cùng chung tiệc vui.

Tháng bảy, chúc nhau thật tuyệt vời
Tương lai ước vọng được như lời
Đã đi một nửa vòng sinh tử
Chẳng sợ biển dâu sẽ cạn vơi.

07/29/2007

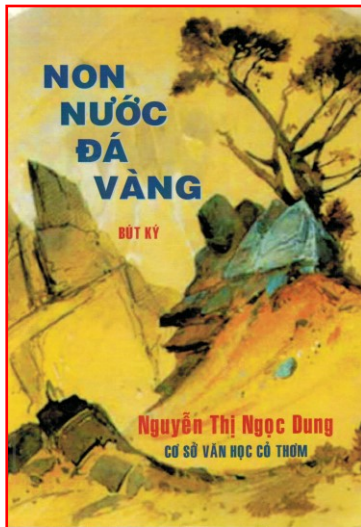
Cảm Đề

NON NƯỚC ĐÁ VÀNG

Tặng Ngọc Dung

Tình nghĩa thủy chung trọn với chàng
Sánh vai ngắm cảnh lúc mùa sang
Giếng phun khói bốc làn thơ mộng
Suối chảy dòng reo nước rộn ràng
Đường nét khung tranh luôn lả lướt
Dáng hình tượng đá mãi huy hoàng
Đã hơn ba chục Xuân nông thắm
Đời đẹp như non nước đá vàng.

TÂM MINH (7-2007)

Họa

TÌNH NGHĨA ĐÁ VÀNG

Tặng Robert

Thái tử lòng tôi chỉ có chàng
Từ khi định mệnh dặt dìu sang
Mây xanh mắt biếc tình cao rộng
Dáng lịch vẻ thanh nghĩa rõ ràng
Thương tặng nàng thơ ngời quý tộc
Yêu trao người ngọc tước bà hoàng
Ngao du non nước đường thiên lý
Hạnh phúc trăm năm mãi chói vàng

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Họa bài thơ cảm đề *Non Nước Đá Vàng* của

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

7/2007

LOVE EVERLASTING

In my heart there is only one prince
Destiny brings him to me since
the young browed, blue eyed man with generous love,
splendid loyalty and gentleness,
lifts me up as poet lover, his highness,
treats me as queen and precious dove.
We enjoy wandering faraway roads, wonderful nature.
Our everlasting happiness shines forever.

To you, Robert, on your birthday

7/21/2007

Your wife, DZUNG

(Translated by **Tâm Minh Ngô Tằng Giao**)

YÊU EM

Yêu em mái tóc diệp huyền,
Vòng tay đắm đuối dài đêm tuyết vời.
Yêu em nóng cháy làn môi,
Đê mê trắng mặt ngọt lời yêu đương.
Yêu em nắng ấm thơm hương,
Gió đưa ngàn dặm tình vương qua cầu.
Yêu em ánh mắt nhiệm mầu,
Cho anh quên cả nỗi sầu cố đô.
Yêu em tà áo xanh mơ,
Thuyền anh êm ái bến bờ dừng chân.
Yêu em đá núi tần ngần,
Tạc ghi dấu ấn trăm vần thơ say.
Yêu em sông nước vui vầy,
Mưa tuôn suối chảy đong đầy đại dương.
Yêu em bóng mát la đà,
Vườn anh ru điệu tình ta suốt đời.
Yêu em mộng rất bình thường,
Cùng nhau song bước trên đường ngát hoa...

YÊU EM

Thơ : NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG
Phổ nhạc : TẠ BÌNH (4/01)

SLOW WALTZ $\text{♩} = 3$ $\text{♩} = 4$ C Em Am

Yêu em mái tóc điệu huyền -

Vòng tay ấm dưới dài đêm tuyết vời - Yêu

em nóng cháy làn môi - Dê mê trắng

mật ngọt lời yêu đương - Yêu em nắng

ấm thơm hương - Gió đưa ngàn dặm tình

vuông qua cầu - Yêu em ánh mắt nhiệm

màu - Cho anh quên cả nỗi sầu cố đồ ...

Yêu em tà áo xanh mơ - Thuyền anh êm

YÊU EM - trang 2

The musical score is written in G minor (one flat) and 4/4 time. It consists of ten staves of music with corresponding lyrics and guitar chords. The chords are: G7, Cm, Gm, Bb, G7, C, C, Em, Am, Dm, G, G7, C, C, F, F, Dm, G, Dm, G7, To Coda, C, C, D.C. al Coda, CODA, C, C, Am, Am7, Dm, Dm, Dm6, G7, C.

ái bến bờ đừng chán - Yêu em đá núi ngàn
 ngàn - Tạc ghi dấu ấn trăm vần thơ say Yêu
 em sông nước vui vầy - Mưa tuôn, suối
 chảy, đông đây đại dương .. Yêu
 em bóng mát la đà - Vườn anh ru
 điệu tình ta suốt đời ... Yêu
 đời Yêu em mộng rất bình thường -
 Cùng nhau song bước trên đường ngát hoa

ƯỚC MONG

Ước mong từ thuở lọt lòng ra
Em có manh quần che thịt da
Em có đôi bầu tươi sữa mẹ
Cơm no bụng chẳng khóc oa oa.

Trong cánh đồng sâu tạt gió mưa
Dù cho vất vả, kiếp trâu lừa
Có bao tay bọc xương mười ngón
Đôi ủng mang chân ruộng cấy bừa.

Mong em tới tuổi được đi trường
Gót nhỏ mang giày băng vượt mương
Bút mực, bút chì xanh đỏ đẹp
Ê a bài học váng trên đường.

Bé quê ngoan ngoãn tuổi hồn nhiên
Yêu bạn thầy cô cha mẹ hiền
Yêu xóm làng thôn yêu Nước Việt
Yêu trường yêu lớp thuở thần tiên.

Làng thôn sáo bỗng gió bay điều
Tha thân bờ ao bắt ốc biêu
Mảnh đất xum xuê cây trái ngọt
Mái tranh đậm ấm khói mây chiều.

Tương lai xán lạn sẽ hình thành
Cô bé nữ sinh chăm học hành
Bạn hữu thầy cô cùng quý mến
Không là thân gái bán xuân xanh.

Không là em bé bán cho người
Cho lũ quỷ yêu đầy đọa chơi
Luân lạc bơ vơ nơi xứ lạ
Tuổi thơ yêu đuối giữa chợ đời.

Đến thời mơ mộng tuổi đôi mươi
Xanh tóc mùa xuân giữa đất trời
Gặp gỡ người thương yêu lý tưởng
Truyện tình kết hợp được vừa đôi.

Vợ chồng gắn bó trọn niềm vui
Hạnh phúc tơ duyên thật tuyệt vời
Con gái, con trai đầy tổ ấm
Thành công lớn nhất ở trên đời.

Mấy điều mong ước chẳng cao xa
Vời vợi trùng dương non nước nhà
Trung, Triệu vẻ vang trang sử Việt
Sao đời em vẫn lệ mưa sa!

1/18/08

Hình: Song Hà

VỊNH BỨC DƯ ĐỒ RÁCH

Nọ bức dư đồ thử đứng coi
 Sông sông núi núi khéo bia cười
 Biết bao lúc mới công vờn vẽ
 Sao đến bây giờ rách tả toi!
 Ấy trước ông cha mua để lại
 Mà nay con cháu lấy làm chơi
 Thôi thôi chớ trách chi đàn trẻ
 Thôi để rồi ta sẽ liệu bồi.

TẢN ĐÀ NGUYỄN KHẮC HIẾU

Hà Nội, 1937

Họa vận:

CẢNH QUÊ HƯƠNG

Mở lá thư nhà ngao ngán coi
 Cảnh quê chua xót, tắt môi cười
 Lang thang ngõ tối đôi chân cụt
 Lặn lội xóm nghèo manh áo toi
 Tử điếm tràn đầy loài bóc lột
 Trà đình huyên náo giống ăn chơi
 Thương thay con trẻ lều xiêu vẹo
 Đất nước ai lo chuyện dưỡng bồi?

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

07/16/08

BACKYARD WONDERLAND

When it snows in October,
And it seems autumn's over,
We go out and play
And have a great day
Building in a backyard wonderland.

Gone away is the cell phone.
Joyful smiles set a new tone.
We laugh with our friends.
It's fun to pretend,
Building in a backyard wonderland.

In the garden we construct a snowman-
Leaves for hair that come from yonder tree.
He will melt but not our happy feelings.
They'll live on in our family's memory.

Later on when we're older,
Thinking back to days much colder,
Mom and kids will both say
"I'm glad that we played."
Our backyard is a treasured wonderland.

KELLY SENSER

Virginia, October 2011

KHU VƯỜN THẦN TIÊN

Tháng Mười tuyết đã rơi,
Tưởng mùa thu qua rồi,
Chúng ta ra ngoài chơi
Một ngày vui thật lớn
Xây vườn sau tuyết vời

Điện thoại tay xa rời.
Ngây thơ tươi nét môi.
Vội vã bạn vang cười.
Lãng xãng cùng giá bộ
Xây vườn sau tuyết vời.

Dựng người tuyết trắng tinh
Lá cây kia làm tóc
Không tan trong hạnh phúc
Và ký ức gia đình

Mai sau khi khôn lớn,
Nhớ ngày này lạnh hơn,
Mẹ, con sẽ cùng nói
“Chúng ta mừng đã vui chơi.”
Khu vườn thơ ấu tuyết vời thần tiên.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG
Chuyển ngữ, Virginia, 10/2011

CÙNG CHUNG MỐI SẦU

“Sông Potomac mộng mơ
 Nhưng sao vẫn nhớ Cổ Ngự, Núi Nùng
 Sài Gòn với vợi muôn trùng
 Người đi, kẻ ở cùng chung mối sầu.”

*Theo lời yêu cầu của Thi sĩ Hà Thượng Nhân, chỉ bốn câu
 thơ về Hà Nội nhưng không nhắc tới tên Hà Nội.*

5/14/2008

SẮT SON

Cửu Long vượt sóng trùng dương
 Năm châu, bốn bể tìm đường tự do
 Rùa xưa Tháp cũ xa mờ
 Đã mười thế kỷ vẫn chờ Kiếm thiêng
 Nước non lịch sử ngả nghiêng
 Đàn con đã mất mẹ Tiên cha Rồng
 Đồi đời số phận lưu vong
 Mưa Nam gió Bắc một lòng sắt son.

6/17/2008

THẬP THOÁNG ANH VỀ

*Tặng Tường Huệ
để tưởng nhớ Nhật Bằng*

Thâm thoát người đi đã bốn năm
Cảnh tiên vườn mộng chốn xa xăm
Mây vương trang nhạc còn ghi dờ
Gió cuốn lời thơ vẫn sống thềm
Đàn vắng ngón gầy thương phím nhạc
Nhịp thừa cung gãy khóc thanh âm
Vườn xuân hoa nở chim hòa tấu
Thập thoáng Anh về đây viếng thềm.

05/06/08

Rose: Nguyễn Quốc Khải

Thập Thoảng Anh Về

Tặng Tường Huệ

Thơ: Nguyễn Thị Ngọc Dung

Nhạc: Tạ Bình

Chậm, thương tiếc A D E E7

Chấn thoát người đi bao tháng năm Cảnh

hiên non mộng chốn xa xôn Mây

vương trang nhạc sâu dang dờ Gió

cuốn lời thơ nhớ lãng thắm Đàn

vắng ngón gây thương phần nhạc Nhấp

khata cung gây khóc thanh âm Niềm

2

Thiệp Hoàng Anh Về Phố

Am Dm Dm E

xuã hoa nở chìm hòa lâu Cháp

E7 E7 Am A

thoáng anh về trong ánh trắng Đan

D Bm F#m Bm

vắng ngón gây thương phim nhạc Nhấp

E7 E7 A Bm

thưa cung gây khốc thanh âm Niềm

E7 E7 A A E7

xuã hoa nở chìm hòa lâu Cháp

E7 E7 A A

thoáng anh về trong ánh trắng

5/2013

VƯỜN CỎ THƠM

Vườn chữ Cỏ Thơm có lắm chàng
 Ngát hương tạp chí cũng nhiều nàng
 Văn chương nặng gánh trong trời đất
 Thi phú đầy bồ khắp thế gian.
 Tranh họa chan hòa màu sắc thắm
 Nhạc ca réo rắt tiếng thanh vang
 Tâm tư hoài bão cùng chung hướng
 Trang sách ghi danh ngọn bút vàng.

3/28/2009

Văn thi họa nhạc và nghệ sĩ Tạp Chí Cỏ Thơm

Hàng ngồi: Tâm Hảo, Bạch Mai, Trương Anh Thụy, Vi Khuê, Hoàng Dung, Thái Phương, Chị Nguyễn Văn Thành, Hàng đứng: Hoàng Cung Fa, Hoàng Tiếp, Vũ An Thanh, Đàm Xuân Linh, Vũ Nam, Trần Bích San, Lê Luyến, Hà Bình Trung, Vũ Hối, Ngô Tăng Giao, Đăng Nguyên, Bùi Thanh Tiên, Nguyễn Văn Thành, Phan Khâm, Đèo Văn Sách, Hoàng Trùng Dương, Phan Anh Dũng.

HẠ SAY

Lò lửa nhà trời nung đốt mây
Nắng hè gay gắt đổ vườn cây
Nàng ong chông đáy hôn hoa dại
Chàng bướm vườn rau hút nhụy ngây
Cô gái chân dài khoe váy ngắn
Cậu trai ngực nở lộ vai đầy
Lão niên ới gọi nhau ăn uống
Chia sẻ tiếng cười cũng đủ say.

Bướm Hoa: Trương Anh Thụy

NÓI TIẾNG TƠ

Thơ nghĩ chưa ra, già đã tới
*Buồn chẳng ai hỏi, khách làng thơ?...**
Đời đem tâm huyết dâng sông núi
Nghệp lấy tài năng hiến cõi bờ
Thế sự xoay vần trang sử mộng
Tang điền biến đổi mảnh trời mơ
Đất người mong đợi tin tri kỷ
Thi hữu vẫn đàn nói tiếng tơ.

* 2 câu đầu là của nhà thơ Trương Bảo Sơn

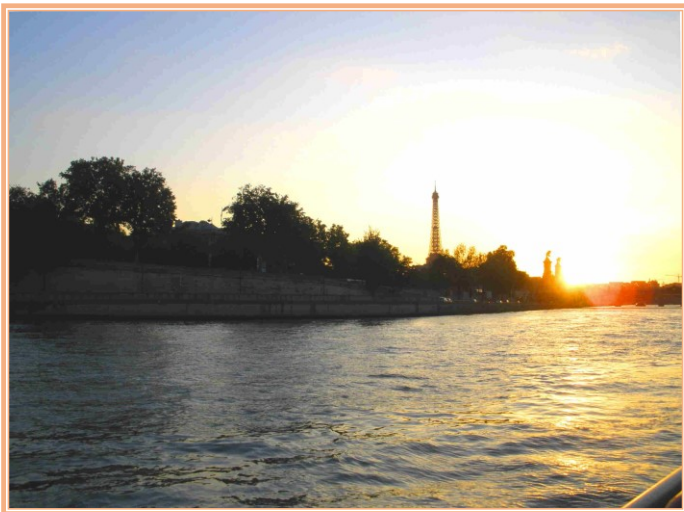
Tranh lụa: HS Tá Chi Trương Cam Khải

CHÂN TÌNH

Cảm ơn những tấm chân tình
Từ người xa lạ, dáng hình không quen.
Lá thư khen tặng chẳng quên,
Giải bày tâm sự như duyên kiếp nào.
Phải người ưu ái thanh tao,
Công minh trong sáng như sao trên trời.
Kho tàng châu báu trên đời,
Lời vàng chữ ngọc gấp mười gấp trăm.
Anh hùng, nhi nữ tri ân,
Năm châu danh tiếng, hồng trần quê hương.
Cánh hoa nở muộn còn hương,
Tặng người trong chốn văn chương ngọt ngào.
Bốn phương giảng lối gửi trao,
Tao nhân hội ngộ dạt dào tiếng thơ.
Ru hồn tri kỷ ước mơ,
Không gian đầy ấp ý thơ chân tình.

PARIS THU VÀNG ANH

Trở lại Paris không có anh
Mùa thu lá rụng áo mong manh
Sông Seine, thiếu vắng vòng tay ấm
Cầu Neuf, xa vời ánh mắt xanh
Montmartre, ngậm ngùi hình bóng cũ
Eiffel, tưởng nhớ nụ hôn nhanh
Hồn thơ ý nhạc bay vương vấn
Cũng đủ chung vui mộng ước lành.

VẦN THƠ LƯU LUYẾN

Gặp gỡ nhau chưa trọn giấc mơ
Mà sao lưu luyến mấy vần thơ
Sông Seine! Tưởng nhớ Thu Tao Ngộ
Montmartre! Bâng khuâng hẹn đợi chờ.

Thu Tao Ngộ, Paris 04-10-2007

NT Nguyễn Phan Ngọc An, NV Nguyễn Thị Ngọc Dung,
THS Vũ Hối, BKG Nguyễn Nhiệm, TNS Đỗ Bình, NV Vũ Nam,
NV Trúc Giang, NV Tôn Nữ Mặc Giao, NT Hồng Phúc,
NV Tiểu Thu, NV Phong Thu, Nhà báo Chu Kim Oanh

ĐỐT NÉN HƯƠNG TRÀM

Đốt nén hương trầm nghênh Tết đến
 Tìm người tri kỷ đón Xuân sang
 Vài câu ghi lại tình thơ ngọc
 Dăm chữ trao đi nghĩa bút vàng.

MỪNG THƯỢNG THỌ THI BÁ HÀ THƯỢNG NHÂN

Dâu bể can qua đã mấy mươi
 Cao niên phong thái vẫn vui cười
 Không nhìn thiên hạ ganh đua sức
 Chẳng nghĩ bần dân dựa dẫm hơi
 Thơ phú tuyệt vời trao tới bạn
 Văn chương tao nhã tặng cho người
 Chúc Thi Nhân thọ mười năm nữa
 Thụ hưởng an lành tuổi chín mươi.

ĐẠI HỘI VĂN CHƯƠNG PHỤ NỮ

Nắng hè rực rỡ khắp Hoa Đô
 Vương áo lụa hồng thắm ước mơ
 Đại Hội Văn Chương Phụ Nữ hẹn
 Tao nhân mặc khách muội huynh chờ
 Đón chào rộn rã, trưng tranh họa
 Thăm hỏi thân thương, trao sách thơ
 Tình nặng ý sâu cùng cõi mở
 Tình hoa gái Việt chẳng lu mờ.

Virginia 8/15/2010

Từ trái: 1.Thanh Trúc, 2.Phan Thị Ngôn Ngữ, 3.Nguyễn T. Mộng Tuyền, 4.Cung Thị Lan, 5. Nguyễn Phương Thủy, 6.Như Quỳnh, 7.Lê Mỹ Hân, 8. Huỳnh Thu Tâm, 9.Nhật Hạnh, 10.Hồ Hương Lộc, 11. Nguyễn Thanh Xuân, 12.Bạch Mai. 13.Minh Châu, 14.Ngô Tịnh Yên, 15.Kiều Mộng Hà, 16. Vi Khuê, 17. Nguyễn Thị Ngọc Dung, 18.Thu Nga, 19.Jackie Bông, 20. Ngô Thy Vân, 21.Như Hào, 22 Thái Hòa, 23.Kim Phụng, 24.Anh Thư, 25.Bạch Cúc 26.Bảo Như, 27.Trịnh Thanh Thủy, 28.Hoàng Bạch Mai, 29.Hoàng Trúc Ly, 30.Phong Thu, 31 Hoàng Dung.

MÙA THU XƯA

Anh còn nhớ khung trời xưa man mác
Tóc em bay lãng đãng áng mây trôi
Vạt áo em tha thướt trắng lung đòi
Anh muốn níu đề vần thơ tuyệt tác.

Anh còn nhớ núi rừng xưa xao xác
Bước em đi tan tác lá vàng thu
Dáng em ngoan thấp thoáng bóng sương mù
Suối róc rách như lời em vàng ngọc.

Truyện chúng mình ngày xưa em có đọc?
Anh viết bằng bút lệ thấm máu tim
Bao tháng năm ấp ủ cõi im lìm
Tình chan chứa nỗi buồn thương da diết.

Em yêu dấu, trả lời cho anh biết
Áng mây qua vờn vấn cố nhân xưa
Giọt mưa mau thỏn thức máy cho vừa
Ta vẫn nhớ mùa thu xưa tích cũ.

Ngọn thông xanh chẳng bao giờ ủ rũ
Dù muôn năm vẫn chọn kiếp cô đơn
Ánh trăng thu vàng vặc nét thanh sơn
Trong vũ trụ có đôi ta bất diệt.

11/01/05

Rừng Thu, tranh Lê Văn Lai

MÙA THU XƯA

Nhạc: Hoàng Cung Fa - Lời: Nguyễn Thị Ngọc Dung

Anh còn nhớ khung trời xưa man mác Tóc em
 bay lã đăng áng mây trôi Vạt áo em tha thướt trắng hồng
 đôi Anh muốn níu dề vãn thơ tuyệt tác Anh còn
 nhớ núi rừng xưa xao xác Bước em đi tan tác lá vàng
 thu Dáng em ngoan thấp thoáng bóng sương mù Suối róc
 rách như lời em vàng ngọc Truyện chúng mình ngày xưa em có
 đọc? Anh viết bằng bút lệ thấm máu tim Bao tháng

năm ấp ủ cõi im lìm Tình chan chứa nỗi buồn thương da
 diết Em yêu dấu trả lời cho anh biết Àng mây
 qua vương vấn cố nhân xưa Giọt mưa mau thấm thức mấy cho
 vừa Ta vẫn nhớ mùa Thu xưa tích cũ Ngọn thông
 xanh chấung bao giờ ủ rũ Dù muôn năm vẫn chọn kiếp cô
 đơn Ánh trăng Thu vàng vặc nét thanh sơn Trong vù
 trụ có đôi ta bắt diết

THIÊN THU

Gió thu hiu hắt lại về

Hồn thu man mác theo bè mây trôi

Vườn thu xao xác lá rơi

Bước thu lãng đãng về nơi chốn nào

Hồ thu gợn sóng nghẹn ngào

Bóng thu thấp thoáng lạc vào cõi xưa

Rừng thu ngơ ngác trang thơ

Màu thu vàng tím giấc mơ muộn màng

Sông thu ngập nổi mênh mang

Biển thu hoang vắng lang thang một mình

Trời thu lạc lõng mây xanh

Mùa thu vương vấn mối tình thiên thu

Nắng Thu: Nguyễn Sơn

VĂN CHỜ ĐỢI ANH

Thân em muôn lá phong vàng,
Thu về vườn thắm huy hoàng nắng hanh,

Cho người mật ngọt thơm lành,
Sơn lâm hoang dã nên tranh tuyệt vời.

Bên song cô phụ lặng ngời,
Ôm trang nhật ký đợi người vắng lai.

Thi nhân ngậy ngắt men say,
Thảo câu lục bát gửi ai trong hồn.

Cọ thân vung nét màu tuôn,
Khung tơ vàng đỏ cõi buồn mênh mông,

Cuối thu mưa gió lạnh lùng,
Mong manh cánh lá chập chùng rụng rơi.

Vĩ cầm réo rắt chơi vui,
Quay cuồng luân vũ lịm đời si mê.

Thiên thu thân phận tìm về,
Cội nguồn gắn bó lời thề năm xưa,

Gót hồng tàn một giấc mơ,
Còn đây nệm lá vẫn chờ đợi anh.

Ý THU

Một chiếc lá vàng bay lửng lơ
Vài tia nắng nhạt giải lưà thừa
Bông hồng rụng cánh, thương người cũ
Đóa cúc tỏa hương, nhớ bóng xưa
Lãng bước theo mây tìm cõi mộng
Thả hồn nương gió lạc trời mơ
Hoàng hôn rung lệ sau đôi tím
Vời vợi thu về vương ý thơ

Hoa Cúc: Song Hà

TRĂNG NGÀN TUYẾT RƠI

(Nguyên bản)

Chiều đi trong tuyết mịn màng,
Mưa hoa trắng đổ ngại ngừng đường xa,
Rừng buồn đồng nhớ bao la,
Sông thương suối tiếc chảy qua mạch hồn.

Nhạc xưa vắng vắng lời buồn,
Hình xưa bóng cũ chập chờn ôm vây,
Dặt dìu nhịp điệu ngất ngây,
Lịm trong say đắm vòng tay cuối cùng.

Đường xưa không bước đi chung,
Nên chi tình đã vô cùng đắng cay,
Người về chôn kiếp đọa đầy,
Người đi bỏ lại những ngày đau thương.

Hai bờ cách một đại dương,
Nơi kia mưa nắng quê hương ngút ngàn
Cuộc đời chiếc lá thu tàn,
Buông trôi theo với thời gian lạnh lùng.

Chợt nghe mặt đất môi rung
Giọng ca nức nở tơ chùng tiếng ngân,
Lệ mi nhòa nhạt bao lần,
Tình xưa tan tác trắng ngàn tuyết rơi!

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Nhật Nhòa Tình Xưa

Thơ: Nguyễn Thị Ngọc Dung

Nhạc: Huy Thạch

Chiều đi trong tuyết mịn mừng, mưa hoa trắng đổ ngai ngừng đường xa. Rừng

buồn đồng nhớ bao la, sông thương xuôi tiếc chày qua mạch hồn. Nhạc xưa văng vẳng lời

buồn. Hình xưa bóng cũ chấp chờn ôm vây. Dặt diu nhịp điệu ngắt ngảy, lịm trong say

dám vòng tay cuối cùng. Đường xưa không bước đi chung nên chỉ tình đã vô cùng đáng

cay Người về chôn kiếp dọa dầy, người đi bỏ lại những ngày đau thương. Hai bờ cách một đại

dương, nơi kia mưa nắng quê hương ngút ngàn. Cuộc đời chiếc lá thu tàn, buông trôi theo

với thời gian lạnh lùng. Chợt nghe mặn đắng môi rung. Giọng ca nức nở tơ chùng tiếng

ngân, lệ mi nhòa nhật bao lần tình xưa tan tác trắng ngần tuyết rơi.

MỪNG THƯ HỌA GIA TÁM MƯƠI

Mừng Anh Vũ Hối tám mươi
Lúc nào cũng nở nụ cười thân thương
Luôn luôn sức khỏe bình thường
Rong chơi thư họa bốn phương lấy lòng
Hội hè lễ Tết chúc mừng
Tặng văn thi hữu nét rồng phượng bay
Năm châu bốn bể Đông Tây
Về vang dân Việt cười mây huy hoàng
Đề đòi thơ phú ngàn trang
Bút hoa nghệ thuật thanh thang tuyệt vời.
Mừng nhà thư họa tám mươi
Hai chục năm nữa an vui mỗi ngày.

7/19/2012

Tranh của Thư Họa Sĩ Vũ Hối

VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾT

(Anh Đặng Văn Hiền)

Thôi thế là thôi cách biệt rồi
Người còn ở lại tiếc thương, ôi
Lời ca êm ái tình xa vắng
Tiếng nhạc du dương bước ngậm ngùi
Anh hẹn bạn thân mùa lá rụng
Ta nâng rượu ngọt khách thơ mời
Nhưng thu chưa tới, đời chưa chán
Anh đã ra đi vắng cuộc chơi.

9/13/2012

Hoa Tím: Minh Châu

TÊN EM KHÔNG CHẾT

Nghe tin như sét đánh ngang tai
Gió thổi cây rung lá rụng bay
Đất lở trời long đêm tối sập
Hình hài em đã cuốn theo mây

Người em Hà Nội thuở xưa ơi!
Phượng đỏ Hồ Gươm bỗng rụng rơi
Mưa nắng Sài Gòn tràn luyến tiếc
Người yêu bé nhỏ vắng xa rồi!

Hôm nay gặp lại em như mộng
Từ cõi mộ nào chợt bước ra
Bầy sắc cầu vòng bùng sáng rực
Tiếng cười giọng nói dậy hoan ca.

Chuyện rằng ai đó khéo chùng tên
Cùng tỉnh cùng bang vãng cảnh tiên
Xuất hiện chập chờn trang giấy mực
Xuôi tay khép mắt gửi thơ thiên.

Mây bay một thoáng lại về đây
Non nước đá vàng tỉnh mộng ngày
Vun sợi vườn hoa thơm cỏ lạ
Tên em sống mãi với trời mây

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

3/6/2013

THƠ THẦN

Trăm năm đã đến gần rồi,
Xoay qua nhìn lại luân hồi lao đao,
Cuộc đời còn được là bao,
Mà đem mưa gió trút vào lòng nhau.

Hãy mang đổ hết sầu đau,
Trôi sông chìm suối qua cầu gió bay.
Không than vãn những đắng cay,
Thần thơ, thơ thần chuốc say tình người.

Tìm nguồn thơ hứng giữa trời,
Vui xuân mừng hạ cho đời lên hương,
Dù mưa hay nắng vẫn thương,
Núi cao thông đứng phong sương ngang tàng.

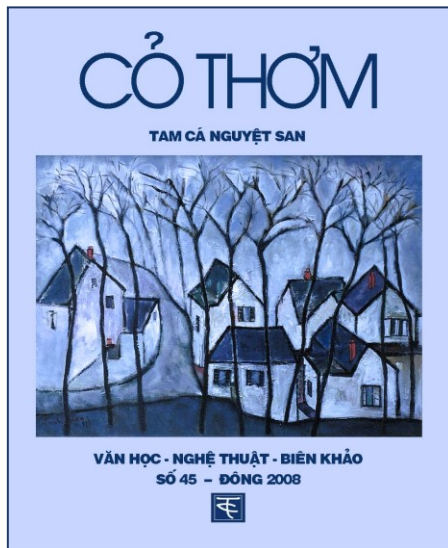
Hoàng hôn bùng dậy rõ ràng,
Tóc tơ nhuộm ánh trắng vàng song thưa,
Vài vắn lục bát vắn vơ,
Dù nhau vào những giấc mơ hoang đường.

6/6/2014

NỢ CHỮ NGHĨA

Ngày xưa học mãi chẳng nên gì
 Vở chuối trượt hoài mấy khóa thi
 Những tưởng rồng mây lên núi trốn
 Nào ngờ duyên nghiệp xuống ghềnh đi
 Văn nhân viết lách người in ấn
 Thi sĩ ngâm nga báo chép ghi
 Chữ nghĩa hai bề còn nặng nợ
 Ông Trời bắt trả, oán than chi?

12/05/2016

Xóm Nhà Anndale Mùa Đông
 Tranh bìa báo: **ĐINH CƯỜNG**

NỢ VẮN CHƯƠNG

Cái nợ vắn chương níu kéo hoài
Buồn tình cầm bút viết lai rai
Túi vàng rỗng tuếch liều in báo
Quỹ bạc lèo tèo dám trả ai
Đốt đuốc đêm canh tìm độc-giả
Chong đèn mạng lưới kiếm vắn tài
Cỏ Thơm hữu xạ mùi hương tỏa
Hoa lạ vườn thơ thắm ánh mai

12/05/2016

Thu Và Em: Tranh bìa báo của
Họa Sĩ Nguyễn Sơn

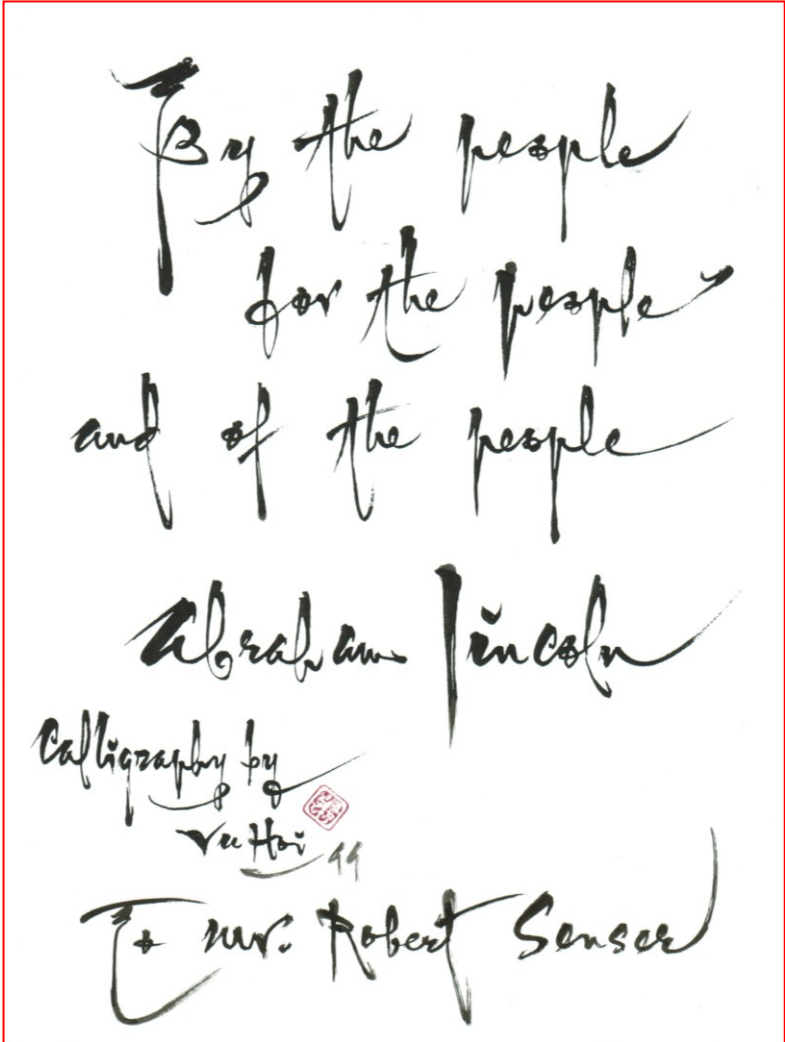
SÁCH BÁO CHỢ TẾT

Mỗi năm chợ Tết cộng đồng ta
Gió lạnh mùa đông mưa tuyết sa
Bút ký lai rai mang tới ngắm
Truyện dài hấp dẫn trưng bày ra
Người mua nài nỉ đòi thêm một
Kẻ bán rao mời tặng những ba
Sách báo văn chương đại hạ giá
Thâu về, mua được một cảnh hoa.

04/01/2018

Ngọc Dung, Trương Anh Thụy và Diễm Trân bán sách báo chợ Tết Ất Mùi 2015

NỖI NHỚ NIỀM THƯƠNG

Bên song thu đã về rồi,
Sương mù giăng tím trên đồi xa xa
Hàng cây vàng lá quanh nhà
Gió đưa hiu hắt cảnh hoa úa tàn.

Con đường thoải dốc miên man
Bước theo kỷ niệm dịu dàng ngày xưa
Dưới trời hanh nắng lụa thưa
Tay trong tay nắm song vừa nhịp tâm

Vòng ôm khăng khít cho gần
Môi yêu nồng ấm thì thầm lời thương
Hẹn hò đi hết con đường
Đời vui thắm thiết mình cùng bên nhau

Hôm nay thu đã qua rồi
Mùa đông tuyết trắng trên đồi tịch liêu
Hoàng hôn khuất bóng bao chiều
Gửi đây nỗi nhớ thương nhiều theo mây

01/14/2018

ANH YÊU DẤU

Anh yêu dấu, trời giăng đầy mây xám
Hãy mau về tránh mưa ướt bên em
Vai kê vai vòng tay xiết ấm êm
Ôm em nhé cho qua cơn lạnh giá

Ngoài vườn kia ngả nghiêng cành hoa lá
Làn mưa rơi như nước mắt tuôn trào
Tiễn người đi hình bóng khuất trời cao
Vời thương nhớ nặng sâu bia tường đá.

Chiều nay mưa vẫn rơi buồn lã chã
Vai em gầy nhòa nhạt cánh song thưa
Gió dật dìu chiếc lá rụng sang mùa
Âm vang gọi anh về từ xa vắng

Lời thư xưa vắng lời ru âu yếm
Vỗ về em quên ngày tháng cô đơn
Cho bay đi áng mây xám nỗi buồn
Cho cuộc đời được bình yên thanh thản

Anh yêu hồi đêm nay trăng lại sáng
Qua rèm thưa như ánh mắt trong xanh
Kỷ niệm xưa huyền diệu bóng lung linh
Anh yêu dấu ở bên em mãi mãi.

05/15/2018

MUÔN ĐỜI THƯƠNG EM

Mùa xuân vẫn nắng vườn ta
Hoa đào rộ nở góc nhà hồng tươi
Nhớ anh âu yếm nụ cười
Ngắt cành mai thắm với lời tặng em

Em là hoa đỏ ngoài hiên
Anh là cánh bướm đậu trên nhụy vàng
Trời xanh mây trắng mơ màng
Thuyền ta hạnh phúc thênh thang cuộc đời

Hoa violettes xinh tươi
Màu sim thắm thiết áo người anh yêu
Lily thơm ngát nở nhiều
Như tình mình đã muôn chiều bên nhau

Dù anh bay bổng nơi đâu
Vẫn về chốn cũ gói đầu bên em.
Vàng trắng vẫn sáng qua rèm
Giấc mơ vẫn đẹp êm đêm cùng anh.

Thiên thần bay cánh trời xanh
Theo em với cả tình anh tuyệt vời
Nơi đâu có ánh mặt trời
Là nơi anh đó muôn đời thương em.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

04/05/2020

HOA TƯỞNG NHỚ

Thời xuân hạnh phúc xa rồi
Nhưng mùa xuân vẫn sáng ngời vườn ta
Nắng xuân rực rỡ chan hòa
Bầy màu ẩn họa lá hoa quanh nhà

Linh kiều⁽¹⁾ tưởng nhớ quê xa
Hoa mai vàng mỗi Tết ta tung bùng
Đỏ quỳên⁽²⁾ đỏ thắm một vùng
Xen màu cà tím, trắng, hồng tươi vui

Thuở nào anh đã mỉm cười
Ngắm em thơ thẩn dưới trời mộng mơ
Liều đào mềm rũ nên thơ
Như nàng thiếu nữ bên hồ tranh xưa

Cành mai bông trắng lưa thưa
Đôi chim ca hát thi đua trên cành
Giờ đây trong cánh vườn xinh
Thần thơ chỉ có một mình em thôi

Hồng đào rộ nở tuyệt vời
Ghi niềm hạnh phúc một đời đôi ta
Duang đào Dogwood⁽³⁾ la đà
Virginia Tình Yêu chúng mình

Violets tím lung linh
Em mang màu áo trũ tình mùa thu
Nhạc xưa quyến rũ mơ hồ
Quện chân lả lướt đèn mờ đêm nao.

Lily⁽⁴⁾ trinh trắng thanh tao
Tặng anh một bó dạt dào ngát hương
Người yêu em hỡi nhớ thương
Hẹn thăm rằng sẽ thiên đường tìm nhau.

04/16/2020

(1) Forsythia. (2) Azalea.
(3) Lily of valley. (4) Lily of valley

Lily of valley

TIỂU SỬ TÁC GIẢ**NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG**

Sinh tại Hà Nội ngày 8 tháng 7 năm 1939. Thân phụ là Ông Phán Nguyễn Văn Khôi. Thân mẫu là Bà Phạm Thị Ngọc Lan. Sau Hiệp định Genève 20 tháng 7, 1954 theo cha mẹ di cư vào Nam và định cư tại Sài Gòn. Cựu nữ sinh Trung Học Trưng Vương Hà Nội và Sài Gòn. Làm thơ, viết nhật ký từ 15 tuổi.

Lập gia đình lần thứ nhất năm 1960 với Nhà văn Văn Quang (Trung Tá Quân Đốc Đài phát thanh Quân Đội sau này), và có bốn người con, Nguyên Thủy, Trường Sơn, Ngọc Hân và Thân Phong. Ly dị năm 1967.

Lập gia đình lần thứ hai với Robert A. Senser, viên chức Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ cuối năm 1971 tại Sài Gòn và về Hoa Thịnh Đốn 1972. Theo phu quân làm việc tại tòa Đại Sứ

Brussels (Bi) và Bonn (Đức) từ 1976 đến 1982. Sau đó trở về Hoa Kỳ, định cư tại Virginia với chồng và các con. Ngọc Dung đã có 44 năm hôn phối hạnh phúc với Robert Senser.

Đã xuất bản:

- Hồi ký I, *Phượng Vãn Nở Bên Trời Hà Nội*, in lần thứ I (1994), in lần II (1998), in lần III (2005) – Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ.
- Hồi ký II, *Sài Gòn Nắng Nhớ Mưa Thương*, in lần I (1995), in lần II (2005) - Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ.
- Thi phẩm *Điểm Trang Làm Dáng Cuộc Đời*, 1999 - Cơ Sở Văn Học Cỏ Thom
- Tập truyện ngắn: *Một Thoáng Mây Bay*, 2001 - Cơ Sở Cỏ Thom
- Bút ký *Non Nước Đá Vàng*, 2007 - Cỏ Thom
- Bút ký *Bước Lạ Quê Hương 2015* - Cỏ Thom
- *Tuyển tập thơ Nỗi Nhớ Niềm Thương*, Cỏ Thom 2019
- Góp thơ trong tuyển tập *Mùa Tình Yêu* - Cỏ Thom, 2000.
- Xướng họa thơ trong thi phẩm *Hoài Cảm*, 2003, với các nhà thơ: Hồ Trường An, Cao Mỹ Nhân, Phan Khâm... - Cơ Sở Cỏ Thom
- Góp thơ trong tuyển tập *Một Phần Tư Thế Kỷ Thi Ca Việt Nam Hải Ngoại* của Hội Văn Hóa Việt Pháp xuất bản tại Paris năm 2005, do Nhà Thơ Võ Đức Trung chủ trương.
- Góp thơ trong tập thơ Đường luật *Hương Mùa Cũ* của Nữ Sĩ Huệ Thu.
- Góp thơ trong tập *50 Năm Thơ & Người Thơ* của Thi Sĩ Dương Huệ Anh và Thụy Cầm.
- Góp thơ trong tập thơ xướng họa *Bút Ngổ Lòi* của Nữ Sĩ Trùng Quang.
- Góp thơ trong tuyển tập *Hoa Vàng* của Nhà Thơ Nguyễn Phan Ngọc An.
- Góp truyện ngắn trong tuyển tập *Món Ăn Theo Bước Di Tàn* do Nhà Văn Hồ Trường An chủ trương

- Giáo Sư Tiên Sĩ Nguyễn Đình Hòa giới thiệu trong Tạp Chí *World Literature Today* của Đại Học Oklahoma, số mùa thu 1997.
- Giáo Sư Tiên Sĩ Nguyễn Đình Tuyển giới thiệu trong tuyển tập *Những Nhà Văn, Nhà thơ Hải Ngoại 1975-2000* và trong *Từ Điển Thi Ca Anh Mỹ Việt* (1998).
- Nhà Văn Đặng Trần Huân giới thiệu trong tập *Những Người Thích Dấu Huyền*.
- Nhà Văn Hồ Trường An giới thiệu trong: *Tác Phẩm Đẹp Của Bạn, Giai Thoại Văn Chương, Náo Nức Hột Trăng Rằm, Thập Thuý Tâm Phương, Cây Quỳnh Cành Dao*.
- Thi sĩ Nguyễn Văn Lượng giới thiệu trong tác phẩm *Thi Văn Bình Thoại*.
- Tiên Sĩ BKG Trần Bích San giới thiệu trong biên khảo phẩm Văn Học Việt Nam (2018).
- NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG cộng tác với Tạp Chí văn học Cổ Thơm từ năm 1996, là Chủ bút từ năm 1998, Chủ nhiệm từ năm 2003 đến tháng ba, năm 2018.

LIÊN LẠC
dsenser@yahoo.com

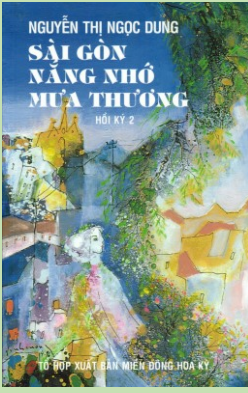

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG
Phượng
Vân Nở Bên Trời
Hà Nội

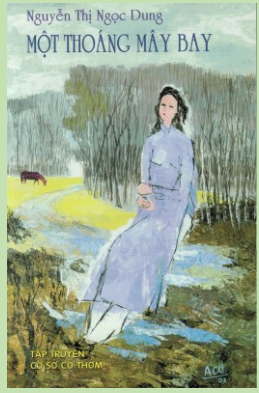
HỒ KÝ TIỂU THUYẾT
 Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG
SẠI GÒN
NẮNG NHỎ
MƯA THƯƠNG
 HỒI KÝ 2

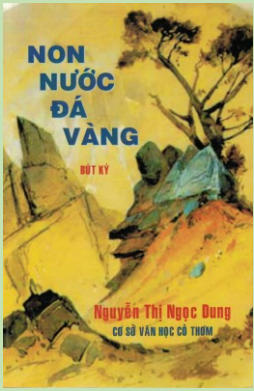
TỔ HỢP XUẤT BẢN MIỀN ĐÔNG HOA KỲ

Nguyễn Thị Ngọc Dung
MỘT THOÀNG MÂY BAY

TẬP TRUYỆN
 CƠ SỞ VĂN HỌC CỎ THƠM

NON
NƯỚC
ĐÁ
VÀNG
 BỐT KỲ

Nguyễn Thị Ngọc Dung
 CƠ SỞ VĂN HỌC CỎ THƠM

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG
BƯỚC LẠ QUÊ HƯƠNG
 BỐT KỲ

CƠ SỞ VĂN HỌC CỎ THƠM

ĐIỂM TRANG
 LÂM ĐĂNG CUỘC ĐỜI

THƠ
 Nguyễn Thị Ngọc Dung
 CƠ THƠM

NỖI NHỚ NIỀM THƯƠNG
 Tuyển Tập Thơ Nhục
 NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

CƠ SỞ VĂN HỌC CỎ THƠM